



Világ proletárjai egyesüljete!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM

ÁRA 50 FILLER

VASÁRNAP, 1955. FEBRUÁR 13.

Dolgozó népünk több kenyéréért

(B. M.) Tavaszi szelek suhanak már végig a hajdúsági és bihari földeken. Február — itt a nyár, tartja a szőlés-mondás. Valóban elszaladt az idő és ma-holnap itt a szántás-vetés ideje. Ha számadást csinálunk most a tavaszi küszöbön, meg kell állapítani, hogy nem végeztünk mi-lyan jó munkát az elmúlt ősz-zelel, hogy most pironkodás nélkül nézhetünk a tavaszi napok elé. Hajdú-Bihar ismert volt arról, az egész országban, hogy a mezőgazdasági munkák végzésében, szántásban, vetésben az élen haladt. Most mégis az tör-
tül, hogy az őszön nem tett ele-
get a megye a kenyérgabona ve-
tési tervnek.

Az életszínvonal emelése, a párt- és kormányprogram megvalósítása, több kenyéret követel a mezőgazdaságtól. Hajdú-Bihar sajnos adós maradt az őszi ga-bonavetési terv maradéktalan tel-
jeletésével. A búzával bevetett földek összeírásánál kiderült, hogy sokezer holdon elmaradt a ötvetés. Súlyos mulasztás ez, nemcsak a termelők, hanem a párt- és tanácsi szervek részé-
ről is, mert nem figyeltek fel a hasásra, nem volt meg a kellő ellenőrzés, felvilágosító munka. A megnyugtató bementások el-
maradtak az éberséget.

A munkásosztály jelentős ter-
keket magára vállalva, eredmé-
nyesen küzd a feladatok meg-
valósításáért, adja a gépeket,
gyártja a műtrágyát, a közútké-
szítési cikkek ezer vagonjait.
Pártunk első feladatává tette a
mezőgazdaság fejlesztését, mint
a népjólét emelésének bázisát, s
mégis azt látjuk, hogy adósak
maradtunk a kenyérgabona ve-
tési tervnek teljesítésével. A sú-
lyos mulasztást hogyan lehet jó-
vá tenni? Elsősorban úgy, hogy
a kenyérgabona vetéshez hiány-
zó területekre a legmegfelelőbb
időben elvetjük a tavaszi búzát.
Nagy munka vár ránk, a megyé-
ben 12 ezer holdon kell földbe-
vetni a tavaszi búzát. Jól meg-
munkált, morzsalékos talajba
vetésük mindenütt ezt a tavaszi
búzát, hogy gazdag terméssel
pótolja az őszi mulasztásunkat.

A tavaszi búza gondos elve-
tése azonban nem elegendő ah-
hoz, hogy köteleességünknek a
kenyérgabonatermelés terén ele-
get tegyünk. Szükséges, hogy az
őszi gabonát is fokozottabb gond-
tal ápoljuk, adjuk meg a fejtrá-
gyát ott, ahol szükséges, hogy
jobban erősödjék, többet terem-
jen.

A tavaszi munka, jól tudjuk,
megyon sürgős. Rövid idő áll ren-
delkezésünkre, s nem szabad el-
szalasztani egyetlen napfénye-
s órát sem. A tavaszi esők kisel-
tethetik a munkát. Ha egy napot
nem használunk ki, utána 3-4
napon át is eshet az eső, sárban
pedig sem szántani, sem vetni
nem lehet. Jól tudja ezt minden
termelő. Fontos tehát, hogy ha-
gőéktalanul szerezzük be minden
termelő a tavaszi búza vetőma-
got. Szelektorozva készen tart-
sok, hogy a vetésre legkedvezőbb
időben, azonnal földbe tegye a
magot. Nem lehet téltlenkedni,
egyre jobb időt várni, az alkal-
mas időt azonnal ki kell hasz-
nálni. A korai vetés — nagyobb

termés. A szikkadó talajokon a
szomszédos megyékben itt-ott
már meg is kezdődött a vetés.

Dolgozó népünknek nagyobb
gabonatermesre van szüksége,
mert tavaly bizony gyenge ter-
mést takarítottunk be. Nem dí-
cselkedhetünk jelentős tartalé-
kokkal. Harcoljunk tehát a na-
gyobb termésért. Ez legyen leg-
fontosabb feladata a helyi taná-
csoknak, ezért kell ellenőrizni
pontosan, hogy eleget tettek-e
mindenütt a búza vetési köte-
lezettségnek. A falvak mezőga-
zdasági előadói végezzenek olyan
munkát, hogy még a rosszakarat-
se találjon lazaságot, felületessé-
get. Nem szabad a kenyérgabona
vetésterületből elmaradnia egy
négyzetméternyinek sem. Gond-
oljanak arra, ha egy faluban a
laza ellenőrzés következtében
csak 150—200 holdnyi búzavetés
marad ki, az egész megyében ez
már közel 20 ezer holdnyi ke-
nyérgabona vetés elmaradását
jelent, ez pedig 150 ezer mázsa
búzával kevesebb termést jelent.

A kenyérgabona kérdése jó
megoldása nélkül nem teremthet-
jük meg a szilárd alapot az élet-
színvonal további emeléséhez, de
nem adhatjuk meg az alapot ha-
nyag munkával a mezőgazdaság
fejlesztéséhez sem. Minden aka-
démuskodással a jelen esetben
akarva, akaratlanul is népünk
jólété ellen cselekszenek, akik
húzzák, halasztják a több ke-
nyérgabonáért indult küzdel-
mi sikerét.

A megye járási tanácsai, a he-
lyi tanácsok érvék el, hogy jó
mozgósító tevékenységük erede-
ményeképpen sem a termelő szö-
velekeztek, sem az egyénileg dol-
gozók földjén ne legyen elmara-
dás a tavaszi búza vetésében. A
termelési bizottságok tagjai ad-
janak segítséget a tanácsok mun-
kájához és dőlőről dőlőre járva
állapítsák meg, ki teljesítette jól
kenyérgabona vetési tervét, ki
az, aki hanyagságból, vagy spe-
kulációból kanyarítani akar
egyét a közzététel asztalára ke-
rülő kenyérből.

A mezőgazdasági állandó bi-
zottságoknak, a termelési bizott-
ságoknak és a helyi népfront-
bizottságoknak is feladata a ta-
vaszi vetés munkájának segíté-
se. Mondják el a termelőknék,
hirdessék az olvasóköriükben,
hogy ha részesedni akarnak a
termelők a beadott kenyérgabona
után járó korpajuttatásban,
ha élvezni akarják a beadásnál
a helyettesítés lehetőségeit, ak-
kor maradéktalanul eleget kell
tenniük a kenyérgabona vetési
terv teljesítésének. Minden ter-
melő csere reakció útján kaphat ta-
vaszi búza vetőmagot, s akiknek
nincs csere terményük és ezt ig-
zolják, kölcsön is kaphatnak ve-
tőmagot. Gond legyen arra,
hogy a búza ne silány, sovány
talajba kerüljön, mert a tavaszi
búza jól fizet, ha jó táperőben
lévő földbe kerül.

Falusi pártbizottságaink ébe-
ren figyeljék és segítsék a taná-
csok munkáját. A kommunista
személyes példamutatással járja-
nak elől, ne tűrjenek lazaságot.
Jó munkával érvék el, hogy több
kenyéret tudjunk tenni az ország
asztalára, mint tettünk az elmúlt
esztendőben.

A FELSZABADULÁSI VERSENY SIKERÉÉRT

A megye 16 gépállomása befejezte a téli gépjavítást

Hajdú-Bihar gépállomásain a február 12-én
kiadott értékelés szerint 16 gépállomás befeje-
zte a téli gépjavítást. A február 10-ig ütemezett
gépjavításokat a Nagylétei 144, a Vámospécsi
134, Zsáka Gépállomás 127 százalékra telje-
sítette.

A versenyben a három utolsó gépállomás a
debreceni, tiszacsegei és a polgári.

Harmadjára is élüzem lett a Debreceni Ruhagyár

Ismét nagy öröm érte a Debreceni Ruhagyár
dolgozóit. A Könyvüipari Minisztérium és a
Textilruházati Dolgozók Szakszervezete a követ-
kező tartalmú levelet juttatta el az üzem címére:
„Örömmel értesítjük az elvtársakat, hogy üze-
mük az 1954. év negyedik negyedében végzett
jó munkája alapján elnyerte az élüzem im-
t, valamint a könnyüipari miniszter és a szakszer-
vezet közös vándorzászlaját.”

Négy üzem — négy nyilatkozat

Február közepét mutatja a naptár. Több, mint öt hete versenyeznek már üzemünk az április
4-i fogadalmak teljesítéséért, az adott szó valóra váltásáért. Most, ezekben a napokban,
mikor népnevelő és műszaki ankétokat tartanak városzerte, ismét sok szó esik a termelés-
ről, a adottságokról, a győzelem sok-sok forrásáról. Az alábbiakban négy nyilatkozatot
közlünk, amelyek egy-egy üzem munkájával, sikerével, vagy a jelenleg is fennálló kisebb-
nagyobb nehézségeikkel foglalkoznak.

LÉNÁRT ANTAL földispéceser, Ruhagyár:

Közpompas, örökvidám ember. Több
kötületés, s a megtisztelő sztahanovista
cím tulajdonosa. Ha más csak a gyár egy-
egy részlegét ismeri, ő az egészet látja.
A számokra és a tényekre támaszkodva
irányít, segít, vagy bírá, ahol szükséges.
Az április 4-i versenyről, az üzem mun-
kájáról a következőket mondja:

Mint háromszoros élüzemnek, fokozott fel-
adataink vannak az április 4-i fogadalmak
valóráváltásában. Annál inkább, mert most na-
gyedre gyűrűköznök neki, hogy megszerezhes-
sük a becsület ótágú csillagát. Szilárdan hiszek
abban, hogy ez sikerül is.

Mire alapozom megállapításaimat?
Elsősorban az üzem közös összefogására, a
kollektív szellem erejére. Két-három évvel eze-
előtt még minden részlegünk mondhatni önálló
életet élt. Ma már a termelés mindnyájunk kö-
zös ügye, mindnyájan felelősséget érzünk min-
den részlegért. Ennek eredményeként a Ruha-
gyáron megvalósult az ütemes és egyenletes
termelés.

A felajánlások teljesítésének további bizto-
sítékát: a szervezetségben, az ellenőrzésben, a
gazdasági vezetés és a pártbizottság irányító és
nevelő munkájában látom. A szervezetségéről
annyit, hogy nálunk minden művezető és főmü-
vezető részére pontosan kidolgozott napi pro-
gram van, azt betartani becsületbeli ügy.

Nagyban megkönnyíti munkánkat, hogy a
pártbizottság mindent figyelemmel kísér és nem-
csak általánosságban, hanem konkrétan segíti
a termelést. Ezelőtt mi, műszakiak alig-alig for-
dultunk meg a párttrodán. Ma azonban már ve-
zetőségi ülésre is meghívóknak bennünket s be-
számoltatnak munkánkról. Ösztönén megmond-
ják, mi a jó, mi a rossz, nem farkarodnak sem
a dicsérettel, sem a bírálattal. Az üzemi bizott-
ság munkamódszere is hasonló.

Az üzem januárban 104 százalékos tervtelje-
sítést ért el és 61 ezer forint értékű anyagot ta-
karított meg. Február első dekádja is felül van
a 100 százalékon. Most tovább megyünk, mert
ünepeink akarunk, még hozzá kettős ünnepet.
Ugy véljük, április 4 méltó köszöntése nem vol-
na teljes az élüzem csillag újabb elnyerése nél-
kül. Ezért harcolunk, dolgozunk most egyönte-
tően, minden erővel.

OPPELHEIM LÁSZLÓ, a Textilruházati KTSZ dolgozója:

Értékes vállalat tettek április 4 tisztele-
tere a Textilruházati KTSZ dolgozóit. Több-
ek között első negyedévi tervük 105 szá-
zalékos teljesítését, az önköltség további
fél százalékos csökkentését, a minőség ja-
vítását vállalták. Hogy milyen lehetőségeket
vannak a fogadalmak teljesítésénél, arról
Oppenheim László elvtárs, az üzem egyik
dolgozója ad számot:

Nincs könnyű dolgunk — kezd — de
adott szavunkat ennek ellenére is álljuk. Anyag-
ellátásunk nagyrészt biztosítva van, a műszaki
feltételek is jók. Minden részleg rendelkezik egy-
egy tartalék géppel, így ha valami hiba adódik,
vagy a javítás hosszabb ideig tart, akkor gépet
cserélünk.
Meglévő nehézségeink oka — mert erről is

beszélni kell — az, hogy üzemrészeink több he-
lyen vannak, továbbá, hogy a női ruhák varrá-
sánál januárban nem tudtuk teljesíteni a tervet.
Most ennek az elmaradásnak a megszüntetése a
fő feladatunk.

Mi, szövetkezeti tagok az április 4-i verseny
során különösen nagy gondot fordítottunk a jó mi-
nőségre. A jobb munka érdekében máris több
intézkedést tettünk.

Eredményeink máris vannak, de még nem
vagyunk velük megelégedve. 105 százalékos terv-
teljesítést, jó minőséget vállaltunk az első ne-
gyedévben, nem nyugosunk addig, míg 6-7 szá-
zalékos túlteljesítéssel és ezzel együtt a hibá-
sok jó minőségéről hírt nem adunk.

LAJOS KÁLMÁNNÉ igazgató, Kötőipari Vállalat:

Alig fél éve vette át a Kötőipari Vállalat
vezetését Lajos Kálmánné elvtársnő.
Ösztönén megmondva, sok hiányosságot
kapott örökségül. A vállalat termelése
most sem zavartalan, de az első sikerek
már megszülettek. A volt Gyermekruhá-
zati Vállalat a nemrég lezárt negyedik ne-
gyedévben 140 százalékos teljesítette ter-
vet és 360 ezer forintot törlesztett adóssá-
gából. Jelenleg a termelés és a minőség to-
vábbi javításáért folyik a harc. Erről La-
jos elvtársnő a következőket mondja:

Vállalatunk főleg pulóvereket, kardigán-
kat, különféle kötött holmikot gyárt. Mivel az
igények állandóan növekednek, úgy kell termel-
nünk, hogy méltók lehessünk a dolgozók bizal-
mához. Nehézségeink még mindig jócskán van-
nak. Főleg az anyagellátással, s a minőséggel
hadakozunk. Fonalat például gyakran olyan ke-
veset kapunk, hogy nem győzzük Pestet járni
újra kiutalás megszerzéséért. A jó minőségű
munka jelentőségét sem minden dolgozónk érti
meg. De a műszakiak még inkább a dolgozók
segítésére sietnek, hogy annyi év után végre tar-
tos sikerükről számolhassunk be.

SÜRÜ LÁSZLÓNÉ, a Textilruházati, Szörmeipari és Kikészítő Vállalat dolgozója:

Mindenki ismeri a Textilruházati, Ször-
meipari Kikészítő Vállalatnál Sürü László-
né elvtársnőt. A Gazdaműhely régebbi
alapító tagjai között van, és most is, hogy
három tanácsi részleg egyesült, sokat tesz
a tervteljesítés sikeréért. A vállalat mun-
kájáról Sürü Lászlóné elvtársnő így nyil-
latkozott:

Vaióssággal mindenre üzemek vagyunk. A
kötényektől kezdve a gyermekkabátokig, szörme-
ipari munkáktól, a ballonból készült gyermek-
sapkákig mindent gyártunk. Dolgozóink zöme
részt vesz az április 4-i munkaversenyben. A
Vigkedvü Mihály utcai részlegnél a Zója szalag
140 százalékos teljesít. Korbu Mihályné sztaha-
novista vasalónőnek 160 százalék az eredménye.
Fekvő munkánk lendületét azonban az, hogy
a meghasodott gépek javítása lassan megy,
mirenek tartalék alkatrészeink, és megfelelő
személyzetünk. A rendelésekből is többet el tud-
nánk vezetni, mint amennyi munkánk van.
Ezért a jövőben nemcsak Debrecennek, de az
országos árualap számára is dolgozunk. Ha
mindent rövidesen megvalósul, ha javul a TMK
munkája, bizom abban, hogy sikeresen teljesít-
jük április 4-i fogadalmunkat.

A Szovjetunió nemzetközi értekezlet összehívását javasolja a Tajvan térségében kialakult helyzettel kapcsolatban

Moszkva (TASZSZ) Mint a sajtó már közölte, január 28-án és 31-én V. M. Molotov szovjet külügyminiszter és V. Hayter moszkvai angol nagykövet találkoztak a Tajvan szigete és a Kína partvidéke közelében fekvő többi sziget térségében kialakult helyzet kérdésével kapcsolatban.

A. Eden angol külügyminiszter február 2-án közölte N. D. Bjelohvosztyikov londoni szovjet ügyvivővel az angol kormány nem hivatalos nyilatkozatát, amely érintette az említett kínai szigetek térségében kialakult helyzet kérdését.

V. M. Molotov szovjet külügyminiszter február 4-én fogadta a moszkvai angol nagykövetet és nyilatkozatot tett előtte. A nyilatkozat a többi között a következőket tartalmazza:

„A szovjet kormányt — mint már január 31-i nyilatkozatában rámutatott — ugyanúgy, mint Nagy-Britannia kormányát, nyugtalanítja az a helyzet, amely Tajvan és a Kína partvidéke közelében fekvő többi sziget térségében alakult ki. Ez a helyzet veszélyezteti a béke fenntartását és foltozza egy új háború veszélyét.

A szovjet kormány a béke megszilárdítására és a távol-keleti nemzetközi feszültség enyhítésére törekszik.

A szovjet kormány véleménye szerint célszerű volna, ha a Tajvan és a többi kínai sziget térségében kialakult helyzet rendezésében különösen érdekelt országok ezt a kérdést megfelelő értekezleten vitatnák meg. Egy ilyen értekezleten a Kínai Népköztársasággal és az Amerikai Egyesült Államokkal együtt Anglia, a Szovjetunió, Franciaország, India, Burma, Indonézia, Pakisztán és Ceylon is részt vehetne.

Véleményünk szerint ebben az irányban Anglia, a Szovjetunió és India tehetne kezdeményező lépést, ha Anglia és India kormányai ezzel egyetért.

Egy ilyen kezdeményezés összhangba állna azzal az óhajjal, amelyet Eden úr juttatott kifeje-

zésre arra vonatkozólag, hogy Anglia és a Szovjetunió együttes erőfeszítéseire volna szükség a rendezetlen nemzetközi kérdések megoldása végett.

Ami az értekezlet időpontját és színhelyét illeti, a szovjet kormány úgy vélekedik, hogy az értekezletet ez év februárjában lehetne összehívni Sanghajba, vagy Új-Delhibe.

A szovjet kormány kifejezi azt a reményét, hogy Nagy-Britannia kormánya megvizsgálja a szovjet kormányt az elgondolásait és közli majd véleményét.

Ugyanazon a napon V. M. Molotov szovjet külügyminiszter fogadta P. N. Kaul-t, India ideiglenes moszkvai ügyvivőjét és átnyújtotta neki a szovjet kormány azonos tartalmú nyilatkozatát a Tajvan és Kína partvidéke közelében fekvő más szigetek térségében kialakult helyzet kérdésében.

A megindult tárgyalások tovább folynak.

A Szovjetunió külügyminisztériumának jegyzékei a Moszkvában működő külföldi diplomáciai képviselőknek

Moszkva (TASZSZ) A Szovjetunió külügyminisztériuma február 12-én jegyzék kíséretében megküldte valamennyi Moszkvában működő külföldi nagykövetségnek és követtségnek a Szovjetunió Legfelső Tanácsa ál-

tal 1955. február 9-én elfogadott nyilatkozatát, amely az országok parlamentjeihez intézett felhívást tartalmaz.

A jegyzékek szövege rámutat, hogy a minisztérium hálás lenne, ha az említett nyilatkozatot rendeltetési helyére juttatnák.

A Kínai Népköztársaság országos népi gyűlésének elnöksége elfogadta a Szovjetunió Legfelső Tanácsának felhívását

Peking (Uj Kína) A Kínai Népköztársaság országos népi gyűlésének elnöksége szombaton megtartott 7. ülésén határozatilag elfogadta a Szovjetunió Legfelső Tanácsának felhívását.

Mint a határozat hangsúlyozza: A Kínai Népköztársaság országos népi gyűlésének elnöksége melegen üdvözlöi a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsának javasla-

tát, hogy az összes országok parlamentjei vállalják a világbéke megőrzésének és megszilárdításának felelősségét, tegyenek határozott lépéseket az összes országok népei között fennálló baráti kapcsolatok és együttműködés fejlesztésére, küldöttségeik látogatásuk meg egymást kölcsönösen és munkálkodjanak a nemzetközi béke megszilárdításán.

N. A. Bulganyin elvtárs fogadta az amerikai újságírókat

Moszkva (TASZSZ) N. A. Bulganyin, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke február 12-én a Kremben fogadta W. R.

Hearst, J. Kingsbury-Smith és F. Conniff amerikai újságírókat és hosszasan elbeszélgetett velük.

A francia sajtó Pflimlin kijelölt miniszterelnök kormányalakítási kísérletéről

Párizs (MTI) Pflimlin kijelölt miniszterelnök pénteken este közölte Coty francia köztársasági elnökkel, hogy elfogadja a kormányalakítási megbízást. Kormányát hétfőn, vagy kedden szándékozik bemutatni a nemzetgyűlésben.

A szombat reggeli jobboldali sajtó egy része sikert jósol a kijelölt miniszterelnöknek.

— Jó úton van — írja az Aurore.
— A légkör kedvező — véli a Parisien Libéré.

A Combat megállapítja: — Pflimlin helyzete jó, és ha szerencséje van, 290 szavazatot is kaphat a nemzetgyűlésben.

A lap szerint valószínűleg nehézségei lesznek a párizsi szerződések beiktatásával, mert ha az MRP, amely eddig nem állt a szerződés mellett, most melléltük foglalna is állást, lehetséges, hogy a szocialisták elfordulnak tőle. A szocialisták és

a gaulleisták is csak azzal a kötéssel fogadták el a párizsi szerződéseket, hogy a kormány általános politikája kedvez majd a Kelet-Nyugat közötti tárgyalásoknak.

A l'Humanité megállapítja:

— Nem Pflimlinnel lehet kijutni a válságból. Ő is, akárcsak elődei, most egyre nagyobb nehézségekkel találja magát szemben, amikor arról van szó, hogy többséget szerezzen és kormányt alakítson. A legmeggrösztebb politikusok is tudják, hogy az ország megveti és elítéli mesterkedéseiket. Ezért haboznak azután, s ez az oka a sok húzavonásnak.

Jellemző, hogy a szocialista vezetők nem merészeltek szembeállni azzal a haraggal, amely a párttagosokat fogta volna el, ha a vezetés támogatja volna a kijelölt miniszterelnököt, aki nemcsak a német felfegyverzés híve, hanem erősen képviseli a klerikális reakciót is,

A Szovjetunió Legfelső Tanácsa ülészakának külföldi visszhangja

LONDON (TASZSZ) A Daily Herald szerkesztőségi cikkében foglalt állást azokkal a hírmagyarazókkal szemben, akik szerint nem lehet megjavítani a Szovjetunióval való kapcsolatokat.

A Tribune című hetilap bírálja a Nyugat-Németország felfegyverzésére és a Szovjetunióval való tárgyalások elutasítására irányuló politikát.

MONTEVIDEO (TASZSZ) Az uruguayi lapok kiemelkedő helyen ismertetik Molotovnak a Szovjetunió Legfelső Tanácsa második ülészakán elmondott beszédét. A Justicia című lap a beszédnek azt a részét emeli ki, hogy a Szovjetunió a nemzetközi feszültség csökkentéséért száll síkra. Az uruguayi rádió nagy figyelmet fordít Molotov beszédére és rámutat, hogy milyen nagy jelentőségűek a beszédben foglalt tételek.

HELSINKI. A Tyokansan Sanomat a felhívást első oldalán közli a következő címmel: „A népek elejét vehetik a háború kitérésének.”

BERLIN (TASZSZ) Minden nyugatnémet lap nagy figyelemmel kíséri a Szovjetunió Legfelső Tanácsának ülészakát.

A Frankfurter Allgemeine Zeitung című lap sajnálatát fejezi ki, hogy a nyugati hatalmak nem éltek azokkal a mindeztideg meglévő lehetőségekkel, hogy kölcsönös megértésre jussanak a Szovjetunióval a német kérdésben.

STOCKHOLM. A Ny Dag című lap „A Szovjetunió külpolitikája” címmel közölt vezércikkében megállapítja, a Szovjetunió több ízben tett, és ismét tesz konkrét javaslatokat a nemzetközi helyzetet elmérgesítő kérdések megoldására.

V. M. Molotov beszámolójából a béke minden híve, minden becsületes ember most azt az egyetemes helyes következtetést vonja le, hogy a béke ügye diadalmasan fejlődik, ha minden név örökösök felelt.

OSLO (TASZSZ) A norvég lapok kivonatossal közölték a Szovjetunió Legfelső Tanácsának deklarációját és azt a részletét emelték ki, amely szerint közvetlen kapcsolatok megteremtése a parlamentek között, parlamenti küldöttségek kölcsönös elküldése, egyes országok parlamenti küldöttségeinek más országok parlamentjeiben való felszólalása összhangban áll a népeknek a baráti viszony fejlesztésére és az együttműködésre irányuló törekvéseivel,

Ma tíz éve szabadult fel Budapest

1944 december 25-én a harmadik Ukrán front csapatai bekerítették a fővárost, s 27-én megkezdődött a külső kerületekben Budapest ostroma. A szovjet parancsnokság, hogy a várost megkímélje, hogy megmentse a pusztulástól történelmi értékeit, kulturájának és művészetének emlékeit, s elkerülje a sok veszteséget a békés lakosság között, a bekerítetteknek előnyös fegyverletételei feltételeket ajánlott.

December 29-én 11 órakor személyautó haladt Kispeszt felé. Nagy fehér zászló lobogott rajta. Az autóban a parlamentet tisztá, vitte az ultimátum szövegét, amelyet mindkét ukrán front parancsnoka aláírt. Az út mentén, amerre az autó elhaladt, mindenütt csend lett. A fehér zászló messziről látszott az autón. Es mégis, amikor az autó az ellenség első állásainak területére ért, a fasiszta horda az összes ablakokból és padlásokról géppuskázni kezdett rá. A parlament meghalt.

Lehullt a nedves kövezetre az átluggatott fehér zászló, amely életet akart ajándékozni ezer, meg ezer embernek, amely meg akarta menteni a pusztulástól a hatalmas várost.

Így kezdődött a csaknem két hónapig tartó kemény harc Budapest felszabadításáért. Már-már úgy volt, hogy a város keleti peremén felállított szovjet nehéztüzérség adott pillanatban megkezdte az ellenállóknak pühuását, a város bombázását, amikor megérkezett Sztálin elvtárs parancsa, hogy Budapestet nem romokban, hanem épségben kell felszabadítani. A nehéztüzérség elvonult Pest határától, s ezzel ki tudná mondani, hány tízezer békés lakos életét mentették meg, s mennyi rengeteg érték maradt sértetlenül a mai szabad Magyarország számára.

Hét héttig tartott a harc. A szovjet csapatok utcáról utcára haladva nyomultak a város belseje felé. Minden házárt, minden emeletért külön csatát kellett vívniok az elkeseredett ellenséggel. Es ma tíz éve, 1945 február 13-án Budapesten végleg elhallgattak a gyilkos fegyverek. Szabad lett, fellélegzett hazánk megtépázott, kormos, romos fővárosa. Hidak nélkül, házain rongyos tetőkkel, felszaggatott utcákkal, de szabadon várta a tavaszt a háborúban megcsönkített Budapest.

Azóta tíz év eltelt, s a sötétben látóknak nem vált valóra az ostrom utáni jóslatuk, hogy Budapest örökre meghalt, Budapest nincs többé. Ime Budapest él és szép, mint bármikor volt. Az új Magyarország lelkes építői megmutatták, hogyan lehet néhány hónap alatt a halál orgáinak helyén friss, pezsgő életet teremteni.

Ma neofények tarka színeiben csillog este a főváros. A Halászbástya kivilágított tornyai vigyázó szemmel kutatják a pesti tájat, a dunai hidak karcsú íveit villanykörték ezrei rajzolják bele a sötétségbe. Csepel fölött kékes-vörös felvillanások jelzik, hogy ott az alkotás láza este sem szunnyad. A Körút nyüzsgő áradatában pedig emberek ezrei élvezik az esti séta üdítő örömeit, s természetesen veszik, hogy a zsebükben színházi bérlet van, s a kirakatok csillognak. Igen, ez természetes és nagyon igazuk van, hogy így kell ennek lennie...

De azért február 13-án gondoljanak Budapesten és mindenütt ebben az országban arra is, hogy miként volt tíz évvel ezelőtt, és hogyan kell rendezniük holnapunkat, hogy szerett fővárosunk mindig ilyen fényben, csillogásban tündököljön, mint most, felszabadulásának tizedik évfordulóján. (V. B.)

Járási béketalálkozó Derecskén

Hajdú-Bihar megye járásai közül elsőnek a derecskeiben véleaszották meg a küldötteket a IV. magyar békekongresszusra. A járás valamennyi községéből szombaton reggel indultak útnak az ünnepelőbe öltözött községi küldöttek, hogy a feldiszlített derecskei kultúrházban tartandó béketalálkozón részt vegyenek. A hajdúszovátiaiak húsz küldötte szekerekkel ment át a szomszédos Derecskére.

A békeltalálkozó között ott volt a környék leghíresebb népművésze, az öreg Erdei Lajos bácsi, a derecskei szürszabók kései utóda. Közel kétszáz küldött előtt Majkut Tibor, a Hazafias Népfront Hajdú-Bihar megyei irodájának vezetője mondott ünnepi beszédet, majd a küldöttek emelkedtek szólásra. Arról beszéltek, nem volt olyan község a járásnak, amely ne szenvedett volna a háborútól. Kismarján például 41 fiatal szív szűnt meg dobogni, mert életüket a háború kérte áldozatul. Azt is elmondták, nincs olyan ember a járásnak, aki ne óhajtaná és ne tenne meg mindent a békéért.

Szabó Zsigmondné hajdúszovátai paraszasszony felszólalásában elmondta: az első világháborúban őt testvérével maradt árván, a második világháborúban pedig férje mindkét lábát elvesztette.

A kismarjai asszonyok arról beszéltek: az erő a többségben van, a többség pedig a béketalálkozó oldalon áll s ezt a kilencszázmillió béketalálkozó támogatják a kismarjaiak is felvilágosító munkájukkal csakúgy, mint a szántóföldeken végzett munkájukkal. Kozák József a pocsjaiak béke-

albumát adta át a járási találkozóznak, majd bemutatták azt a díszes járási békefüzetet, amelynek fedőlapját a derecskei szürszabók motívumai díszítik.

Ünnepélyes pillanat volt, amikor a járás békeküldötteit választották. Elhangzott javaslatra küldöttigazolványok emelkedtek a magasba, jelezvén, hogy a IV. magyar békekongresszusra Cseréki Pál derecskei 10 holdas dolgozó parasztot, id. Kulcsár Imre hajdúszovátai tsz-tagot és Szécsi Istvánné pocsj-esztári paraszasszonyt küldöttként elfogadták. A béketalálkozót a járási kultúrház műsora követte.

FAZEKAS MIHALY SZABADEGYETEM HIREI

Február harmadik hetében a Fazekas Mihály Szabadegyetemen a következő előadások hallgathatók:

Művészettörténeti tagozat részéről: „Itália és a római köztársaság művészete”. Tartja: Kádár Zoltán dr. tanszékvezető docens, Ökordományi Tanszék, Tudományegyetem. Az előadás helye hétfőn este 6 órakor a Déri Múzeum előadóterében.

A biológia-egészségügyi tagozat részéről: „Emberelődők és előemberek”. Tartja: Malán Mihály dr. egyetemi tanár, a Nemzeti Múzeum munkatársa. Az előadás helye: kedden este 6 órakor a Déri Múzeum előadóterében.

Az agrártudományi tagozat részéről: „Állattenyésztésünk múltja a rideg állattartástól a természetesen állattenyésztésig”. Tartja: Kellermann Márton, a Mezőgazdasági Akadémia docense. Az előadás helye csütörtökön este 6 órakor, a Déri Múzeum előadóterében.

A fizika, kémia, műszaki tagozat részéről: „A fehérjék”. Tartja: Both György dr. egyetemi docens, Biokémiai Intézet. Az előadás helye: pénteken este 6 órakor, a Kísérleti Fizikai Intézet Bem tér 18. sz. alatt.

A nádudvari Vörös Csillag Tsz KÉSZEN VÁRJA A TAVASZT

Olvad, mindenütt olvad. A fekete földek úgy ragyognak, mintha izzadnának, a kövesutakon pedig bokáig nőtt is az idő, hol beborul, hol esik, hol meg napfény fényesíti be a tájat. Most éppen hópelyhek kavarnak és szaladgálnak jütemükben, mint mikor sűrű meggyfaszirmok közé riaszt a szél. Az emberek, mint a lehelet. Ilyenkor kis remegés mozdul a vizen, nem nagy, csak épp akkora, mint amelyet egy lepkeszárny ejt. A fekete barázdákon és a zöldfejú búzaszálakon azonban megmaradnak, igaz, csak néhány pillanatig. S aztán ott is elolvad minden hőszem, gyönggyé válik, s ragyog az egész hajdúsági táj az olvadó hőésben, az erejét növesztő februári napfényben.

Nádudvaron a kapukban állnak az emberek, és érzik a Hortobágy tavaszi üzenetét. A februári szelek csipésében az ibolyák illatát, a tavasz robbanó mozgolódását. A szívekben csodálatos erők duzzadnak, s még csodálatosabb melegség jászadozik. A munka végigborzong az idegeken s érzik, hogy a Hortobágy üzenetében megint ott zúg a tavasz, ez a csodálatos újrakezdés, ez a remény, munkának, örök forradalmasítója.

A tavaszi érzik most a nádudvariakat is, úgy, ahogy iltatott izgatón érzékelnek a Hortobágy felől. Ez a település ma már szövetkezeti nagyközség. A Forrai, Hartstein és Ludmány birtokokon ezer holdakra menő szövetkezeti földek nőnek, halastavak, rizstelepek nőnek, hogy milyen nagyot fordult itt is a világ. Az embereknek valahogy más a kacsájuk is, a mosolyuk is, de különösképpen más a gondolkodásuk. Beleszoktak abba, hogy közösen terveznek, s olyan héthatár szélességgel, mint a Hortobágy. Beleszoktak abba, hogy a gond ne egymagukba emésse a szívüket, hogy közös vágyak és tervek fogjanak az életükben. S míg ezt megszokták, kemény és súlyos évek zúgtak el felettük. Hiszen emberek ők, akiknek vényükbe, vágyukba más törvényt írt az idő. Mindig álmodoztak, hogy fel lehet egyedül is nőni, csak föld kell és szabadság kell. Arra talán nem is gondoltak, hogy közösen még messzebbre lehet érni, olyanra, amilyenre egyedül soha nem képes az ember.

Nádudvaron ma már megtanulták, hogy közösen messzebbre jut az ember, a közösen ejtett szót súlyosabb és a közösen szerzett kenyér edesebb. Ma már bennük is új törvényt diktál az idő, a régi elfújta a szél, ami a Hortobágy felől zúgott át Nádudvaron, ebredő tavaszi illatokat és esőket hozva. Ez az új törvény és a tavasz duzzasztja a lombjait a nádudvari Vörös Csillag tagjainak a szívében is. Őket is megboldították a friss ízű üzenetek, s izgulva lesik, hogy szikkadjanak a földek, iznosodlák a napmelege. Ők készen állnak munkára, dologra, csak a tavaszt várják, hogy hozzájuk szegődjenek és úgy újra nekigyürkőzhessenek a régi tempóval.

A Vörös Csillag nem a legnagyobb szövetkezete Nádudvaron, de talán a legjobb. A megyében is híre, neve van már, s az országban is ismerik eredményeit. Hogy hogy jutott ideig? Annak is története van, regénybe illő. Az emberekben itt is vergődött a kétely, a küszködés a régivel, apák örökségével. Az emberek lelküket is átítatta a régi paraszti moralé, de az új törvények bennük is kiríváltak, s felszaradtak, mint a tél után a tavasz.

A szövetkezet 1950. februárjában alakult, mindössze 20 családdal, amelyek 200 holdon kezdtek gazdálkodni Rásó Lajos elnöksége alatt. Az elnök hája már akkor is havas volt és a szívében tenger volt a múlt és az emlékezés. De tele volt fiatalisággal és a fiatalokat is megszégyenítő lendülettel. Bátran tervezett, még bátrabban dolgozott, s az eredmény az lett, hogy az ősszel 33 családdal szaporodott a szövetkezet és 370 hold lett a területe. De nemcsak a föld és a tagok létszáma szaporodott. Nőtt

a jövedelem, a szövetkezetiek el kezdtek tollasodni. A kételkedők még tán csóválták a fejüket, a falu szeme azonban már a szövetkezeteket vigyázta.

1951-ben aztán megkezdődtek a sorozatos belépések. Százával jelentkeztek a belépők, elrúgva maguktól a kisparcellák bélyegét, az egyéni küszködések nyűgét. Februárban már 330 család lépett be a Vörös Csillagba, a földjük meg 3300 kataszteri holdra nőtt. Hatalmas területé, olyan naggyá, hogy szinte belefájdul az ember szemé, míg végigjártatja a határukon. És a Vörös Csillag még itt sem állt meg. A nádudvari gazdák egymás után kérték és kéri felvételüket a szövetkezetbe, mivel a szövetkezet a szemük előtt bizonyítja be, hogy a közös ezer holdakon olyan élet sarjad az ember számára, ami szinte elképzelhetetlen. Jelenleg 4500 holdjuk van, amit 370-en művelnek. Az elmúlt héten is három család — Szatmári Gáspár, Bugán Kálmán, Gere Sándor — kérte felvételét. A szövetkezetiek úgy döntöttek, hogy maguk közé fogadják őket, s mi úgy véltük, hogy a most belépők nem bánják majd meg elhatározásukat.

Ez röviden néhány év vázlata, ami mögött rengeteg vezeték, napsugár és zápor emléke villog. Szinte minden ember történelmet ír az években, a szövetkezet történelmének. Valami olyan változást, ami a lelket forradalmasítja, a gondolatokat gyűrija és alakítja át. Bennük is végigzúgott ez a változás, úgy és olyan törvényszerűen, mint ahogy a tél után a Hortobágyra lezúdultnak a vízárasztó szelek. Ha ezeknek az éveknak a mélyükre ásunk, minden emberből az életnek a legnehezebb forradalma szólna felénk. A tehénészekből is, a növénytermelőkéből is és mindenki közül, akik átéltek és átéltek az élet naponkénti nagy-nagy változásait.

De talán mégis villantsunk rá, hogy mivel agítált legjobban a nádudvari Vörös Csillag. Azt előre jelezzük, hogy nem szóval és nem is frázisokkal, ami sokszor-sokszor bélyegbe köti már parasztaimnk nyelvét is. Agítáltak ők, de munkával és zárszámadással, építkezéssel, jobb étellel. Agítáltak naponként gyarapodó vagyonukkal, de avval aztán úgy, hogy a nádudvariak erősen gondolkodóba estek.

Rásó Lajos pedig nagy hozzáértéssel irányította a szövetkezetet. Az emberek úgy formálódtak és úgy belenőttek a közösbbe, hogy minden talpalatnyi helyet sajátjuknak érezték. Nőttek a fiatalok is, s mivel a tsz dolgozó, jó gazdák is voltak, mindig új új tervet kovácsoltak. Így pattant ki belőlük, hogy szép, szép, ahogy ők gazdálkodnak, de lehet ennél még jobban is, csak meg kell tanulni a módját. La-

jos bácsi már nem mehet tanulni, meg hát itt vannak a fiatalok, akiknek az eszük is jobban fog, meg kaphatóbbak is az ilyesmire. Így került Szabó István, a tsz fiatal tagja Gödöllőre, egy éves elnökpézipiskolára 1951-ben. Aztán elvégezte és 1952. szeptember 30-án ő lett a Vörös Csillag elnöke. Ott is jól tanult, itthon is mindig megállta a helyét, s így a szövetkezet vele sem vallott szégyent. 1953. novemberében meg is kapta a Munka Vörösszázló Érdemrendet, amivel nem sok elnök büszkélkedhet Hajdú-Biharban. De Rásó Lajos volt elnök még ma is aranyát a szövetkezetben. Ő az elnökhelyettes, a szövetkezet régi katonája, akinek a szívére, munkájára mindig lehet számítani.

Most tavasszal is, amikor a szövetkezet irodájában léken csavarognak a füstkarikák és szavak röpködnek, zümmögnek mondatokká formálódva. Tudják ők is, hogy a tavasz a legfontosabb, az indulás, a jó kezdés. Ez a siker titka, s hogy 4500 holdon szépen induljon a munka, annak meg kell hányni, vetni a tervét.

Országos gondok a nádudvari Vörös Csillag tervét és gondoljait is. Erzik ezt ők is, amikor a februári délutánban tervezgetik a tavaszt, a munkát. Persze, ahogy Fekete Gábor brigádfővezető mondja, munka az mindig van. Csak utána kell járni és meg kell találni. A jó gazda szeme mindig észreveszi, hogy mit kell csinálni, mit, mikor kell nyélbeütni. Például tudják azt is, hogy tavaszra már ősszel készűl az ember, s az ember csak akkor lehet nyugodt, ha a sarjadtó búzaszálakat beüzüstözi a hó.

A Vörös Csillag tagjai valahol itt kezdtek. Az ősszel szántóterületük 97 százalékon mélyszántást végeztek, s 3 százalékon csak azért nem, mert azok szíkesek és tavaszi szántást igényelnek. Ha bepillantunk termelési tervükbe, az is azt mutatja, hogy ők már itt is a tavaszra gondoltak. Csak néhány számadat az ősi vetéstervükből. Ősszel elvetettek 800 kataszteri hold őszi búzát, 145 kataszteri hold őszi árpát, 42 kataszteri hold őszi takarmánykeveréket. A tavaszi tervük meg éppen azt mutatja, hogy ugyancsak várják a tavaszt és már minden ember markában ott viszik a munka sürgő izgalma. Kacsó Sándor agrónomus csak statisztikaszertűen sorolja ezeket a terveket, de minden szám után garmadával nő az arcokon a mosoly. Itt minden szám élet, ami az emberek lelkében munkál, az emberek sorsában lombosodik.

— Tavasszal vetünk — sorolja Kacsó Sándor — 100 kataszteri hold rizset, 120 kataszteri hold tavaszi árpát, 24 hold zabot, 300 hold tengerit, 100 hold kukorépát, 30 hold takarmányrepát, 60 hold napraforgót, 50 hold borsót, 30 hold silótengerit, 15 hold csalamádét, 30 hold tavaszbütkönynt, 30 hold rostkendert, 170 holdra szaporítjuk lucernaterületünket, 20 holdra herefűvünket és 63 holdra vörösherenket.

Számok, számok, meghökentető számok. Különösen annak, aki csak 10 holdig látta a világot, 10 holdban mérte az életet. De a tsz tagjai olyan természetesen bölögatnak már, mintha csak arról beszélgetnének, hogy hétfőre kezd jön, vagy arról, hogy a tél után kifa-

kad a tavasz. Ez a néhány év, amit már a szövetkezetben éltek, hozzászoktatta őket a meghökentető számok súlyához. Állatlenyészési terveik sem kisebbek. S ha eredményeiket vizsgáljuk, akkor azt mondhatjuk, hogy ezek a tervek reálisak és a Vörös Csillag erejéhez méretezettek.

A társas gazdálkodást 1951-ben három tehénrel, 60 sertéssel, 60 lóval és 200 birkával kezdték. És ma? Kétszázharmincegy szarvasmarhával rendelkeznek, amit év végére 260-ra akarnak szaporítani. Lovuk van 114 darab, év végére lesz 122. Sertésük 878, amiből meghízulnak 420-at, 70-et beadásra, 350-et szabadpiaci értékesítésre. Juhállományuk induló száma 1036, zárószám 1770. És sorolhatnánk még a kacsákat, tyúkokat, libákat százaival, amik évről évre szaporodnak, az emberek örömeivel. Négyezeröttszáz húzójuk mellett még 20 szarvasmarhájuk és 100 libájuk gömbölyödik, ami mind az ő zsebüket súlyosbítja majd és ad az életük magasához újabb és újabb tégiakövet.

A Vörös Csillag tagjai nem is félnek a tavasztól. Elnököknek mindig helyén az esze, a szíve és tudja, hogy mindent idejében kell csinálni. Idejében a tervet, idejében a munkát. Tudja azt is, hogy a jó termés titka a jó munka, a kellő mennyiségű trágyázás. Az ősszel is meghintették 245 kataszteri holdat istálló-, 250 kataszteri holdat pedig műtrágyával. Istállótrágyából 35 650 mázsa szórta szét, műtrágyából pedig 450 mázsát. Télen és tavasszal pedig 65 holdat istállótrágyával trágyáztak, 250 holdat pedig műtrágyáztak. Ezzel biztosították, hogy vetésük nagy része tavasszal frissen trágyázott földbe kerül, s a fáradságot és a munkát, az eredmény majd sokszorosan visszafizeti. 250 mázsa pótisót és 350 mázsa szemes szuperfoszfátot már ki is szállítottak a növénytermelő brigádok területére és most már csak az időt várják, hogy rámehesenek a földekre és megkezdhesék a tavaszi munkákat.

Lesik is minden nap az olvadást, a szilkkadást, a februári napot, mely egy-egy villanásban fényesre izzasztja a Vörös Csillag fekete földjeit. Az apró szálkás búzaszálak már meg-megmozdulnak a télvégi szélben, csiklandozza őket is a tavasz üzenete. 32 iga és 20 pár ökör készen áll a tavaszi szántásra, de a kultivátorok és a tárcsák is a dologra. A tagok? Ők most sem tétlenek, megtalálják a munkát, ami sohasem fogy ki, mert örök, mint az élet, s ez ad az ember vágyának, életének értelmét. Már az ősz folyamán megkezdtek egy új 100 holdas rizstelep építésének a karos munkáit. Március 25-re ennek a munkájával elkészülnek, s közben még kijavítják és részben átalakítják régi 100 holdas rizstelepeiket is. És ezt is lelkesen csinálják a tsz dolgozói, mert a rizsre még eddig sohasem fizettek rá, mindig bevált a számításuk.

Forr a munka a szövetkezet műhelyeiben is. A lakatos, kovács és bogárnár műhelyekben szintén megkezdtek már az ősszel a gazdasági gépek és eszközök kijavítását, s ezekkel február 15-re végeznek is. Peng a kalapács, fröccsen a gyaluforgács és a munka mindenki ott jelzi a tavasz közelségét. Te-

vékenykednek az építőbrigádok, most éppen egy 12 férőhelyes lóistálló javítását végzik. Ennek a kijavítása után hozzáfognak azonnal 5 siló építéséhez, amelyek egyenként 100 köbméteresek lesznek.

Munka, munka és megint mennyi munka. Mindenki érzi, hogy az élet ma leginkább ezt követeli és különösen követeli így a tavasz küszöbén. Az itt-ott fűzfákon már pattognak a barkák, a Kösüly pedig csacsog, bukdácsolva és víztől duzzadozva a tsz földjén. A hajak is ébrednek a halastavakban, akár az emberekben a tavaszi remény. Mert halastava is van a tsz-nek, amiből piaci eladásra 10 mázsát, halivadékból pedig 80 mázsát akarnak értékesíteni.

Surrog a szél a Hortobágy felől, apró gyűrűket rajzolva a Kösüly vizére. Készül a Vörös Csillag a tavaszra, hogy tagjai az év végi zárszámadáskor megint tele zsebbel és vidám szívvel zárjanak. Készül Szabó István, Rásó Lajos és Kacsó Sándor agrónomus is. De készül Majoros Sándor is, a tsz legjobb kanásza, aki az idén 54 kocától 329 malacot fiaztatott. A malacok már háromhetesek, de még egy sem hullott el. S ha már itt tartunk, akkor el kell mondanunk Majoros Sándorról, hogy ő nemcsak jól dolgozik, de jól is keres. Az elmúlt évben csak 52 malacot kapott „prémiumként” és 57 000 forintot keresett egy-egy mázsáért. Fiával — aki szintén kanász — együtt összesen: 1400 munkaegységük volt. Keresték is együttesen 70 000 forintot, 44 mázsa búzát és még mi mindent, amik ezeken kívül egy egész kis vagyont érnek.

A tehénészetben idős Czibere Lajos és veje, Molnár Lajos várják a sarjadtó tavaszi fűveteket, hogy a tsz jószágai még több tejjel emeljék a szövetkezet vagyont. Ők is a legjava munkások közé tartoznak. Fejési átlagukat 1953-tól 1954-ig 3 és fél literrel szaporították. Náluk talán már csak a növénytermelők izgulnak jobban a tavaszért, hogy a szelletes tavaszi alkonyok újra fűldjűkön találják őket. Készül Tóth János is, akinek tavalyi kukorépa átlaga 172 mázsa volt holdanként. Készül Bartha János is, aki 890 ölon 165 mázsát termelt és Diószegi Józsefné is, aki bár 70 éves, tavaly még 96 mázsa kukorépát szedett ki 300 négyszögölből.

Készül az idő is, akár az emberek, hogy újra tavasz nyíljon a Kösüly körül, a Hortobágy végtelen holdjain. A földeken igaz még néha megkeményszik a sár, de valami jó meleg áram hozza már a fűadóját a márciusnak, a barkarügvezésnek. A Vörös Csillagban csupa sürgés az élet, tapasztalatból ismerik már a tavasz jeleit. Le is szerződtek 30 hold rostkendert, 120 hold rizst és 100 hold kukorépát, ami tavaly is jól fizetett és ők mindent megtesznek, hogy az idén se legyen rosszabb eredmény. Bízunk abban, hajnalunként már felriadnak, amikor a tavaszt jelző szelek átúgnak a falu felett, tele az olvadó földek és sarjadtó búzaszálak illatával. A Vörös Csillag tagjai készen várják a tavaszt, hogy jól végzett munkájukból kisarjadjon a jövő és még szebbé szűpűjön az élet.

BODA ISTVÁN

Párt és pártépités

A balmazújvárosi pártélet fogyatékoságai

Balmazújvárosról azt tartják, hogy régi harcos, ellenzéki emberek lakták mindig. Szinte évszázados hagyománya van ebben a községben az agrár-szocialista mozgalomnak, amely — különösen az ellenforradalom uralomra jutása után, a húszas évektől — belenőtt a kommunista párt harcába és nem is egy-két elvtárs vállalta a kommunista agitáció és szervezőmunka következményeit. Az ilyen kiállás azzal járt, hogy megbélyegezték, csendőrizték, lehetetlenné tették az életét. A feszítő, forrongó energia, amely a nyomortól sújtott földmunkásokban forrt, sokszor komoly gondot okozott az uralkodó osztálynak, a megye urainak.

A felszabadulással

ez az energia, a szunnyadó forradalmi erő szabadon kibontakozott. Az első napokban a kommunista párt szervezet napról napra száz és száz taggal növekedett és szinte egyszerre átútorozott politikai erővé nőtt. Ez évek hosszú során életét eleme volt a községnek, a kommunista szava úgy hatott, mint a villamosáram és minden gondolkodó ember agyához, szívéhez eljutott. A kommunista első helyen harcoltak a földosztásért. Felosztották a Semsey hitbizományt, harcra, helytállásra hívták a régi zsellereket, az egész falu népét a föld megvédésére, egy új, szebb korszak felépítésére.

Évek múltak.

A kommunista egymásután foglalták el a dolgozó nép élén a megtisztelő állásokat. Rengeteg sok hivatásos forradalmár nőtt ki ebből a községből. Egyszer csak megjelent a községben a géppalotás és a kommunista vezetésével rendezni kezdték a szocialista mezőgazdálkodás alapjait. Új gazdák régebbi dolgozó parasztok társultak családjukkal, földjeikkel, hogy egy boldog életet kezdjenek és elindulhassanak a felemelkedés útján. A történelmi események is bizonyították: a dolgozó parasztság életszínvonalát és felemelkedését tartósan és egyetemesen nem valószínű, csak a szocialista mezőgazdaság megteremtésével.

Hogy ez valóra is váljon, hogy szilárd, jól működő mezőgazdasági termelőszövetkezetek munkálkodjanak, és a falu szocialistává formálódjék, ehhez erős kommunista párt szervezet szükséges. Olyan áttörést, mint amelyik kiosztotta a földet és meg is védte azt. Olyan képzet, tapasztalt vezetőkre, kommunistákra van szükség, akik a bonyolult, szétágazó feladatok között is el tudnak igazodni s irányítani tudják az életet.

Balmazújváros 1952 őszén szövetkezeti község lett. S a kommunista azt hitték, hogy most már megoldottuk a feladataink legnagyobb részét, s minden, de minden meg magától. Nagyjaik arra tanítanak, hogy a forradalmat nem elég megnyerni, annak eredményeit meg is kell tartani. Az ilyen felfogás persze nemcsak Balmazújvárosban, hanem másutt is tapasztalható. Sok helyt azt hiszik, hogy a szocialista mezőgazdaság megszervezésével illetve a szövetkezeti község megtisztelő cím elnyerésével már nem sok dolgunk van a kommunistáknak. Ez tévedés. Sokszor elmondjuk már, idéztük írásban is Sztálin elvtárs tanítását, amely úgy szól, hogy a szocialista mezőgazdaság átszervezése „...nem csökkenti, hanem növeli feladatainkat a mezőgazdaság terén, nem csökkenti, hanem növeli a kommunista vezetés szerepét a mezőgazdaság felvirágzásának ügyében.” Ezt a tanítást igen sokszor és mindig szem előtt kellett volna tartani a balmazújvárosi kommunistáknak is. S nemcsak ebben a kérdésben, de napjaink életének és a községi politikának irányításában is nagy

szerep és komoly feladat hárul a helyi pártszervezetekre.

Szükséges, hogy erős párt-szervezet legyen a községben, amely tapasztalt, harcos, képzet kommunistákból tevődik össze. A kommunista ereje: jó és szilárd legyen a tömegekhez fűződő kapcsolatuk és meggyőző szavuk nyomán egyre többen megértésék a párt politikáját. Van-e ilyen párt-szervezet Balmazújvárosban? Hosszú tapasztalatok azt bizonyítják, hogy nincs és hogy — különösen — a termelőszövetkezetekben hiányzik. Balmazújvárosban tizenegy termelőszövetkezet működik és hétfőben még rosszul működő párt-szervezet sincsen és ez nagy bűn. Több mint egy évvel ezelőtt a Néplapban bírálatot kapott ezért a balmazújvárosi pártbizottság és a járási pártbizottság is. De azóta sem történt semmi. Most már főleg a járási pártbizottság felelős azért, hogy ez az állapot változatlanul fennáll. Prém János elvtárs, a községi pártbizottság új titkára, aki mindössze három hete került vissza Balmazújvárosra, azt állítja, hogy rövid tapasztalata szerint is mind a hét termelőszövetkezetben van két-három, esetleg négy olyan becsületes harcos tag, aki tagja lehetne a pártnak és velük meg lehetne alakítani a pártalapszervezetet.

Az élet egyre kézzelfoghatóbban igazolja, hogy ahol a kommunista helytállnak és érvényre jut a párt vezető szerepe, ott másképpen megy a munka, más a hangulat, a szövetkezetek egészségesen fejlődnek. Erre példa a Vörösi Csillag Termelőszövetkezetélete és eredményei. Itt jól működő párt-szervezet dolgozik, ismerik a kommunista párt határozatait, igyekeznek elterjeszteni a szocialista munkaerőkölcset. A jó példa ragadós! A Vörösi Csillag Termelőszövetkezet az elmúlt gazdasági évet is jóvedelmében fejezte be, tagjai megelégedettek, s látják munkájuk gyümölcsét. Hasonló a helyzet a Kossuth Tsz-ben is.

A Lenin Tsz-ben viszont? Emelkezet szerint talán egy félévnyi is több ideje nem volt párttaggyűlés, nem is tudják pontosan, hány tagja van a párt-szervezetnek, s pártépitésről nem is lehet beszélni. A Lenin Termelőszövetkezetben két éves tagjelölt is van. S nem is egy. Sőt, akiket hat, hét hónappal ezelőtt vettek fel tagjelöltnek, illetve tagnak, felvételi lapjuk elveszett, s ezek az elvtársak még ma sem kapták meg tag-

sági könyvüket. Nem véletlen az, hogy az ilyen termelőszövetkezetben gyenge a munkafegyelmek, és itt sértik meg súlyosan és legtöbbször az alapszabályt azzal, hogy minden 16. életévét betöltő tsz tag háztáji földet kap. Előfordul, hogy egy háztartásban három, esetleg négy hold háztáji földet művelnek, s nyilván nem jut idő a közös vagyon gyarapítására, s tulajdonképpen így megcsúfolják a termelőszövetkezeti mozgalmat is.

A szervezeti élet lazasága vonatkozik a községi alapszervezetekre is, s magára a községi végrehajtó bizottságra is. A párttagok aktivitása nem éri el a minimumot sem, mert az alapszervezetek képtelenek mozgósítani a párttagságot. A pártbizalmiak nagy része nem veszi ki részét a pártmunkából. Többségük tevékenysége legfeljebb a tagdíj beszedésére korlátozódik. Ismeretes, hogy ennél sokkal több feladata van a pártbizalmiaknak. A legnagyobb községi alapszervezet taggyűlésén csak a tagság negyedrésze jelenik meg...

Az ilyen párt-szervezeti életből fakad, hogy a párt nem erősödik, nem épül, hanem egyre jobban sorvad. Néhány számadat igazolja azt, hogy a községi pártbizottság hosszú éveken keresztül elhanyagolta a tag- és tagjelölt felvételt, a pártépitésnek ezt az igen fontos részét. A múlt évben mindössze 40 tagot és tagjelöltet vettek fel összesen, ezzel szemben tizenötöt pártfegyelmi úton kizártak és a községi pártbizottság tag-szervezetekből összesen 156 tag és 19 tagjelölt elvtárs távozott el.

Helyesen cselekedett a pártbizottság, hogy a legutóbbi ülésén ezeket a kérdéseket tárgyalta. Prém elvtárs most készíti terveket arra, hogy sürgősen változtassanak a község pártéletének helyzetén. A pártbizottság tagjainak az a tervük, hogy minden párt-szervezet felülvizsgálják, igyekeznek párt-szervezeteket létrehozni minden termelőszövetkezetben, hogy felrússítsák a párt-csoportvezetőket, felülvizsgálják munkájukat, s alapvető változást érnek el a párt-szervezetek munkájában. A járási pártbizottság sőtúre tovább a Balmazújvároson uralkodó állapotokat, hanem nyújtsanak hathatós segítséget Prém elvtársnak, és a községi pártbizottságnak, hogy tervük minél előbb megvalósuljon és újra betölthessék a párt-szervezetek feladataikat.

Befejeződtek a vizsgák az Orvostudományi Egyetemen

Néhány utóvizsga kivételével zárult az első félév az Orvostudományi Egyetemen. Az eredmények kialakulásához az új ösztöndíj rendszer is, amely Kulcin professzor szerint most már valóban „ösztöndíj ösztöndíj”. Az egyetem félévi tanulmányi átlaga 4,04, magasabb mint az egyetem fennállása óta bármikor. Az orvostanhallgatók ezzel a szép eredménnyel méltóképpen hozzájárulnak a tavasszal 40 éves jubileumát ünneplő egyetemünk hírének és tekintélyének emeléséhez. *Juhász Lajos* tudósító.

A Néplap elintézte

Brumár János újrírja lakos az elmúlt napokban panasszal fordult szerkesztőségünkhöz. Lelevelében arról írt, hogy 1954. október 9-én született gyermeke, de a szülési segélyt az SZTK nem folyósította. Szerkesztőségünk közbeavatkozása az ügy elintéződött és Brumár János február 11-én az alábbi levelet küldte lapunknak: „Közlöm Önöknek, hogy 400 forint szülési segélyt az SZTK részemre megküldte”. Rácz István Nagykerék, Béke útja 8. szám alatti lakos levelében arról panaszkodott, hogy 111,70 forint ellenértéket — 1954. nyarán cséplő-

gépi ellenőr volt — nem kapta meg. A Megyei Begyűjtési Hivatal Rácz István panaszát jogosnak találta és február 10-én a 111,70 forintot számára kiutalta.

Az elmúlt év november óta vajdított évv. Hornyák Lajosné püspökánnyal lakos ügye, aki nem kapta meg gyermeke után a családi pótlékot. Szerkesztőségünk közbenjárására évv. Hornyák Lajosné részére kiutalták a családi pótlékot. Lelevelében mondott köszönetet szerkesztőségünknek.

A NÉPLAP

rádióműsora

Vasárnap

KOSSUTH-RÁDIO
4.30—7.59: Reggeli zene, 8: Hírek, 8.10: Egy falu — egy nő, 9: Zenés fejtörő, 10: A Magyar Rádió ünnepi műsora Budapest felszabadulásának 10. évfordulója alkalmából, 12.15: Jó ebédhez szól a nótá, 13.30: Rádiólexikon, 14.15: Ünnepi hangverseny Budapest felszabadulásának 10. évfordulója, 15.25: Liszt-művek, 15.30: Egy hét a külföldön, 15.45: Szív küldi szívnek szívesen, 16.15: Irodalmi műsor Budapestről, 17.05: Helyszíni közvetítés a Protokoll-ünnepségről, 17.40: Kincses Kalendárium, 18.40: Táncczene, 19.30: Az épülő kommunizmus nagy országában, 20: Esti hírek, 20.20: Beműködés a szerezletrre, 22.10: Táncczene, 23: Budapest hangversenytermeiből, 0.10: Csárdások.

PETŐFI-RÁDIO

8: Színes magyar muzsika, 9: Népzene, 9.30: Miska bácsi jemenésládája, 10.10: Szív küldi szívnek szívesen, 11: Népek dalai és táncai, 11.30: Zenés vasárnap délelőtt, 12.30: Találkozás, 13: Művészlemez, 14: Türedékírálynő, légy a párom, 15: Tudósok a mikrofon előtt, 15.20: Csángó dalok, 16: Nagy írók megzenésítései, 17: Majd gyerekek, 17.50: Könnyű szimfonikus zene, 18.35: Vonósnyegyes, 19.10: Emlékkönyv, 19.30: Népzene, 20.20: A Tartós békéért, népi demokráciáért c. lap ismertetése, 21.30: Vasárnap sportja.

Hétfő

KOSSUTH-RÁDIO
8.22: Műsorismertetés, 8.30: Zenekari hangverseny, 9.12: Hárfaművek, 9.20: Orosz nyelvlecke, 9.40: A Gyermekrádió műsora, 10.10: Francia hegedűmuzsika, 10.30: Napos Palkó, 11: Operarészletek, 11.30: Bűntudat, 12.10: Szimfonikus zene, 12.45: Afrika az álomok világában és a valóságban, 13: Magyar népdalok, 14.25: Utóór-híradó, 14.50: Hét zenés kalendárium, 15.40: Schumann-művek, 16: A Gyermekrádió műsora, 16.25: Népa-laink előadásai módja, 16.40: Hangszerzölők, 17.10: A rádió válaszol hallgatóknak, 17.30: Egy falu — egy nő, 18: Riptorműsor, 18.20: Magyar szerzők kórusművei, 18.40: Az Ifjú Figyelő postája, 19: Ismerkedés a zeneirodalommal, 20: Esti Híradó, 20.20: Az ünnep első napja, 22.10: Tíz perc külföldi, 22.20: Hazánk népi életéből, 23.30: A Debreceni Népi Együttés énekkarának műsora.

PETŐFI-RÁDIO

6.50: Magyar fúvósinduló, 14: Olesz operarészletek, 15: Könnyű zenekari hangverseny, 15.38: Az ember, 16: Szív küldi szívnek szívesen, 16.30: Népi zene, 17: Enekkari hangverseny, 17.130: Wagner-művek, 17.25: A dollár árc nékül, 17.40: Filmmzene, 18: Hanglemezek, 18.30: Kamarazene, 19: Az épülő kommunizmus nagy országában, 19.30: Magyar táj — magyar ecsetel, 20: Hanglemezek, 20.20: Sport-híradó.

Kedd

KOSSUTH-RÁDIO
8.22: Műsorismertetés, 8.30: A Magyar Rádió népi zenekara játszik, 9: Indulók és tőmegdalok, 9.15: Utóór-híradó, 9.40: Kis muzsikuskonak, 10.10: Dallal, táncal a világ körül, 11: Nők negyedőrája, 11.15: Hanglemezek, 11.30: Fúvószene, 11.30: Az Állami Határorség fúvószenekara játszik, 11.45: A tűzbogar, 12.15: Lakodalmos nóták, 13: Könyvű hangszerszölők, 13.30: Operettzene, 14.25: Hangverseny gyermekeknek, 15: Ki mit szeret, 15.30: Operarészletek, 16: Krónika, 16.40: Kórusművek, 17.10: A rádió válaszol hallgatóknak, 17.30: Székely népi táncok, 17.40: Az ember tragédiája, 20: Esti Híradó, 20.20: Táncczene, 21: A Rádió tudományos híradója, 21.20: Nagy mesterek kedvelt műveiből, 22.20: Operettzene, 23: Előadóművészeink hangversenye.

PETŐFI-RÁDIO

6.50: Utóór-dalok, 11.30: Műsor-zárás, 14: Népek dalai és kórusai, 15: A Moszkvai Rádió műsorából, 15.30: Táncok, 16: Magyar népzene, 17: Chopin-művek, 17.30: Beszélő atlasz, Norvégia, 17.45: Táncczene, 18.30: Az épülő kommunizmus nagy országában, 19: Itt születtem én ezen a tájon, 19.50: Szimfonikus zene, 20.05: Az ember tragédiája közvetítésének folytatása a Nemzeti Színházról III. és IV. felvonás, 22.15: Zenekari hangverseny, 23: Műsor-zárás.

Szerda

KOSSUTH-RÁDIO
8.22: Műsorismertetés, 8.30: Népszerű operarészletek, 9.20: A Gyermekrádió műsora, 10.10: Muzsikáról mindenkinek, 10.30: Új vár, 11: Délelőtti kórusangverseny, 11.30: Don Quijote Magyarországon, 12.15: Táncczene, 13: Szülőknek — nevelésről, 13.20: Történelmi dalok, 14.25: Utóór-híradó, 14.50: Kósa Stella áriákat énekel, 15.13: Hanglemezek, 15.20: Viola, a zsvány, 16: Szimfonikus zene, 16.40: A rádió válaszol hallgatóknak, 17.10: Előadás, 17.5: Az Állami Népi Együttés műsora, 18: A virágzó mezőgaz-

daság útján, 18.30: Szív küldi szívnek szívesen, 19: Mesterházi Lajos jegyzetel, 19.15: Jó munkáért — 22.10: Tíz perc külföldi, 22.20: Mesél a mikrofon, 21.20: Táncczene, 22.10: Tíz perc külföldi, 22.20: Szimfonikus zene, 23.12: Schubert-művek, 23.30: Szabó Működés énekel.

PETŐFI-RÁDIO

6.50: Csárdások, 11.30: Műsor-zárás, 14: Művészlemez, 14.40: A Magyar Rádió kiségyüttese játszik, 15.20: Hanglemezek, 16.20: Egy vidéki gimnazista naplója, 16.40: A Magyar Rádió népi zenekara játszik, 17.20: Orosz népi vígjáték, 17.40: Kamarazene, 18.30: Ismeretterjesztő előadás, 18.50: Offenbach-est, 19.30: Az épülő kommunizmus nagy országában, 20: Kórusangverseny, 20.20: Sport-híradó, 20.40: Operarészletek.

Csütörtök

KOSSUTH-RÁDIO
8.22: Műsorismertetés, 8.30: Zenekari hangverseny, 9.20: Babster Jankó, 9.40: A Gyermekrádió műsora, 10.10: Örmény népdalok, 10.50: Balettzene, 11.30: Madarakról és emberekről, 11.45: Három keringő, 12.15: Operarészletek, 13: Munkácsy Mihály. Előadás, 13.20: Hanglemezek, 14.25: A Rádió Gyermekújság műsora, 15.15: Bartók Béla zongora darabjaiból, 15.30: Az épülő kommunizmus nagy országában, 16: Zenekari hangverseny, 16.20: Részletek Homerosz eposzáiból, 17.10: A rádió válaszol hallgatóknak, 17.30: Egy falu — egy nő, 18: Riptorműsor a békeemegzalomról, 18.20: Operett-est, 19: Ifjú Figyelő, 20: Esti Híradó, 20.20: Carmen, Opera négy felvonásban, 22.20: Az operaközvetítés folytatása.

PETŐFI-RÁDIO

6.50: Népdalfeldolgozások kórusal, 11.30: Műsorzárás, 14: Délutáni hangverseny, 14.40: A salgótarjáni népi zenekar játszik, 15.05: Az utolsó pillanat, 15.40: Fenyvesné Zsoldos Hilda énekel, 16: Szív küldi szívnek szívesen, 16.30: A szvit kialakulása, 17.25: Népek zenéje, 17.50: Alkotók fogsgában, 18: Zongoratók, 18.30: A levél, 18.55: Hanglemezek, 19.30: Filmmzene, 19.30: Egyszer volt... 20: A Magyar Rádió népi zenekara játszik, 20.40: Találkozások, 21: Andréval, 21.10: Táncczene, 21.30: Sport-híradó.

Péntek

KOSSUTH-RÁDIO
8.22: Műsorismertetés, 8.30: A Magyar Rádió népi zenekara játszik, 9: Tőmegdalok, 9.20: Utazás a tenger alatt, 10.10: Metzker Károly hegedűl, 10.30: Ovodások műsora, 10.50: Az Okos Mackó 11: Nők negyedőrája, 11.15: Hanglemezek, 11.30: Mai operakból, 12.15: Suki Antal és zenekara játszik, 13: Táncczene, 14.25: Utóór-híradó, 14.50: Csokonai versek, 15.10: Képeslap Helsinkiből, 15.40: Operett-részletek, 16: Orosz nyelvlecke, 16.20: Piatolok sport-híradója, 16.40: Hanglemezek, 17.10: Ember és világ, 17.30: Szív küldi szívnek szívesen, 18: Hírünk a világhoz, 18.30: Angol népdalok, 19: Külföldi kérdésekre válaszolunk, 19.15: Jó munkáért — szép muzsikát! 20: Esti Híradó, 20.20: A Magyar Rádió szimfonikus zenekara játszik, 21.30: Sport-híradó, 22.10: Tíz perc külföldi, 22.20: Táncczene, 22.45: A világitrodalom nagy versei, 23: Román zene.

PETŐFI-RÁDIO

6.50: Keringők, 11.30: Műsorzárás, 14: Hanglemezek, 14.50: Enek- és zenekari művek, 15.30: Vonósnyegyes, 16: A Magyar Rádió népi zenekara játszik, 16.40: Zenekari hangverseny, 17.30: A nagy temető, 18: Hangszerzölők, 18.30: Az épülő kommunizmus nagy országában, 19: Szimfonikus zene, 19.25: A szocialista iparostítás jelenlegi feladatai, 19.40: Csillag. Rádiódrama.

Szombat

KOSSUTH-RÁDIO
8.22: Műsorismertetés, 8.30: Fúvószena, 8.50: Rádióhangjátékok zenéjéből, 9.20: Utóór-híradó, 9.45: A Gyermekrádió műsora, 10.10: Zenekari hangverseny, 11: Bókay Csaba hegedűl, 11.20: Hanglemezek, 11.30: Hogyan készült az időjárás jelentés, 11.40: Gyermekkarok énekelnek, 12.15: Könnyűzene nagyzenekarra, 13: Négy kökő, 13.20: A Fővárosi Népi Zenekar játszik, 13.40: Magyar fúvós együttes műsorából, 14.25: Új zenei újság, 15.20: Előadás, 15.40: Szív küldi szívnek szívesen, 16.10: Szövetkezeti Híradó, 16.40: Haydn: D-dur trió, 17.10: Magyar népdalok, 17.40: A rádió válaszol hallgatóknak, 18: Táncczene, 18.30: Az épülő kommunizmus nagy országában, 19: Közölvánatra... 20: Esti Híradó, 20.20: Jót neveltünk!

PETŐFI-RÁDIO

6.50: Keringők, 11.30: Műsor-zárás, 14: Lehar-művek, 14.50: Jöjjen a fény, 15.20: Az opera mindenkié, 16.20: Előadás, 16.40: Táncczene, 17.05: Mithológiai képeskönyv, 17.30: David Ojstrah hegedűl, 18: Előadás, 18.30: Szív küldi szívnek szívesen, 19: Külföldi kalauz, 19.10: Vonósnyegyes, 19.45: Kritikus fóruma, 20.05: Romantikus szerzők kórusművei, 20.20: Sport-híradó, 20.40: Operarészletek, 21.30: Magyar népi muzsika, 22: Zenekari hangverseny.

JÓ, HA EGY NÉPNEK OLYAN ERŐS BARÁTJA VAN, MINT A SZOVJETUNIÓ

Kelen Béla előadása Debrecenben

Bevezetőjében kiemelte, hogy a két népet évszázados barátság köti össze. Mindjárt példákra hivatkozta, hogy már két és fél évszázaddal ezelőtt igaz barátok fejlődött ki II. Rákóczi Ferenc és Nagy Péter orosz cár között, akik egymással leveleztek, követeket cseréltek. László Ferenc, a híres magyar zeneszerző is igen sokat járt Oroszországban. Megismertette az orosz zenevezetőkkel a magyar muzsikát. Visszapillantást tett az 1917-es Nagy Októberi Szocialista Forradalom eseményeire, hangsúlyozva, hogy a magyar hadifoglyok egy emberként álltak a forradalom zászlaja mögé. A magyar parasztok és munkások, ezek az igaz hazafiak a Nagy Októberi Szocialista Forradalom tüzeiben egyelőrvadtek az oroszokkal, ukrajnákkal, s hol Vorosilov, hol Budjoni, hol Csapajev irányítása alatt keményen küzdöttek az intervenció ellen.

Történelmünk

legszűkebb idősorában, a Horthy-korszakban is megtalálhatók azok, akik a két népet közölte barátságot ápolták. A szovjet kormány soha nem fogadta el a trianoni békeszerződést, azt igazságtalannak tartotta — a magyar nép történelmi jogai mellett állt ki. Népeink legjobb harcosait, forradalmárait segítette, támogatta, amikor itt börtönbe vetették őket. De megtalálták a Szovjetunióval a kapcsolatot kiváló tudósaink is, művészeink is: Völgyesi és Kiss orvosprofesszorok jelen voltak 1935-ben Leningrádban a nagy orvosi kongresszuson, melyen Pavlov elnököl. Oláh Gusztáv, az Operaház főrendezője 1935—36-ban szintén járt a Szovjetunióban, s a moszkvai Nagyszínházban szerzett tapasztalatait egyeztetett a mi Operaházunkban is megvalósítani.

A két nép barátságának legnagyobb jelentőségű lépése azonban, a történelmi eseményeket követve is a felszabadulás volt. Szabadságunkat, függetlenségünket a nagy szovjet népek, hős hadseregének köszönhetjük. Azóta, az elmúlt tíz esztendő alatt sokat beszéltünk arról, hogy a Szovjetunió segíti a magyar népet.

Ebben a segítségben mi a legfontosabb? Nem az első kenyér, nem a műszaki segítség, vagy az a golyócsapágy, amelyet először adtak számunkra, hanem az eszmélet-politikai segítség. Az, hogy a világtörténelemben eddig ismeretlen úton elindult szovjet nép a szocializmus építése során szerzett tapasztalatait adta át nekünk. És átadta azokat az eszméleti tapasztalatokat, amelyeket a marxizmus-leninizmus tanításainak megvalósítása során szerzett a gyakorlatban, amelyekből mi a magunk mértéke és szükséglettel szerint meríthetünk, olyan mértékben, ahogyan azt a mi történelmi népeink, a magyar nép sajátos lelkülete megkívánja.

Segít bennünket azonban a Szovjetunió gazdasági téren is. Igen gyakran elhangzik, ha egy-egy árut nem lehet kapni az üzletekben, hogy azért nincs, mert kiviszik a Szovjetunióba. Ez hazugság, félrevezetés. Hogyan kereskedünk mi a Szovjetunióval?

Nekem — hangoztatta Kelen elvtárs — már volt alkalmam több ilyen tárgyaláson részt venni. Minden alkalommal úgy kezdődött a dolog, hogy mi, magyarok adtuk elő elsőnek, mire van szükségünk és mit akarunk eladni. A múltban nem így volt ez. Kiküldtük nyugatra kereskedelmi ügynökeinket, akik megkérdezték a külföldi cégektől, vállalatoktól, mit tudnának venni és

Kelen Béla elvtárs, a Magyar-Szovjet Társaság főtájkára csütörtökön délután Debrecenben, az MSZT nagyszínházban nagyszerű előadást tartott a magyar és a szovjet nép örök barátságáról.

eladni. Ma fordított a helyzet, napjainkban Magyarország ajánli olyan cikkeket, amelyek eladásra a mi számunkra előnyös és olyan árucikkeket kérünk — és kapunk — amelyekre szükségünk van. A Szovjetunióval folytatott külkereskedelmünk igen gazdaságos a mi országunk számára, a Szovjetunió a mi legjobb üzletfelünk és a legszűkebb ellátónk is.

Kelen elvtárs ezután arról a segítségről beszélt, amelyet a magasfokon álló szovjet technika és munkamódszerek alkalmazása jelent hazánkban. Sok-sok példával bizonyította ezt. Előfordult azonban olyan eset is, hogy nálunk a négyzetes vetést propagálták, annak alkalmazását sürgették, mondván: íme itt van egy „szovjet találmány”, amit be kell vezetni. Pedig ezt a magyar paraszt már régebb óta alkalmazza. Ne sértjük meg a magyar paraszt önértéket, amely bizsike arra, hogy jól művelje meg a földet, hiszen évezredekken keresztül maga munkálta és sok tapasztalatot szerzett. A nálunk járt Sztálin-díjas professzornak Martonvásáron pedig azt magyarázták, hogy milyen módon próbálják a lucernát nemesíteni. Felkiáltott erre a szovjet professzor, mondván: az isten szerelmére, ne csináljanak ilyet, hiszen a magyar lucerna a legjobb a világon. Hiszen mi ebből, az Önök által termelt magokból évente újratehermünk a mi luc-

cernatermésünket. Ugyanígy vagyunk a bányászati kereszteszű bűzával is.

Nemcsak a mezőgazdaság, hanem az ipar, a művészet és a sport területén is a magyar nép igen nagy megbecsülésnek örvend a Szovjetunióban. Közkincsé teszik a szovjet nép fiait a magyar írók műveit, Petőfit, Vörösmartyt, Mikszáthot, Móriczot és az új magyar írókat, nagyrabecsülik Bartók és Kodály műveit, rendkívül szeretik a magyar filmet — bünt követ el a magyar nép, ha nem készíti minden évben legalább egy-egy Lababár filmet, akit annyira ismernek, szeretnek és tisztelnek a Szovjetunióban, akit a mőka emberének tartanak. Ha azt lehet mondani, hogy nálunk letargia volt, amikor a labdarúgó világbajnokság kicsúszott a kezünkből, nyugodtan elmondhatjuk, nem volt ez másképpen a Szovjetunióban sem, ahol ez a kétszázmillió népet ott ült minden mérkőzésünk alkalmából a rádió mellett és nekünk szurkolt azért, hogy a magyar labdarúgók győztesen kerüljenek ki ebből a küzdelemből.

Nem egyoldalú tehát ez a barátság, hanem olyan, amilyen két igaz ember, két igaz barát között kialakul. A Szovjetunióban örülnek a magyar nép sikerének, mi is nagy meglepéssel vesszük, amikor hírt kapunk a Szovjetunió egy-egy nagy győzelméről. A mai nemzetközi helyzetben jó, ha egy népek olyan erős és igaz barátja van, mint a Szovjetunió. Ezért érezhetjük magunkat biztonságban, ezért tekintünk olyan nyugalommal a jövő felé. A Szovjetunió segítségével, együttes akarattal meg tudjuk védeni a békét. Legyünk együttesen hívei a magyar és a szovjet nép örök barátságának — fejezte be előadását Kelen Béla elvtárs.

ÖZVEGY ÁRVÁNE

és három lánya

Azon a bizonyos röpgyűlésen, amelyen április 4-e méltó megünneplésére tettek fogadalmat a ruhagyáriak, özvegy Árváné állt fel legelőször. Vállalom elvtársak — mondotta —, hogy negyedik terve-m 130 százalékra teljesítem, felszabadulásunk 10. évfordulójának tiszteletére. A kis fűrge öregasszony ezzel le is ült. A röpgyűlés részvevői megtapsolták szavait, s ahogy az utolsó tenyer elcsattant, újabb hozzászóló jelentkezett. Ceglédi Istvánné, szül. Arva Erzsébet, az Alkotmány munkatérmet 10-es szolgájának művezetője, anyja példájára szintén vállaltat tett. A röpgyűlésen még két Arva lány kért szót, Petroháli Istvánné gépész és Arva Piroška vasaló.

Arva néni és három lánya így tett innepélyes fogadalmat a Ruhagyár Kollektívájához. A munkatársak forró tapsokkal jutalmazták a négy kitűnő, nagy tiszteletben álló munkás vállalatát.

Özvegy Arva Mihályné fiatal korában megtanulta, hogy a magafajta szegény embernek meg kell dolgozni a mindennapi ennyalótért. Benyátszik és más

debreceni nagykereskedőknek hetenként 400 inget, alsónadrágot is megvarrt. Reggeltől estig nyomta a gépet. Férje halála után gyakran reggeltől reggelig, mert hat éves gyermekét látni kellett elégténi az özvegy édesanyjának. Piroška még pályában sivalkódott akkor, hiszen mindez 17 éve történt.

A dolgoz, fűrge kis asszonyka becsületes munkával felnevelte hat szép gyermekét. Fiát, Mikskát még középiskolába is járatta. S ma is szeretettel, aggodással csügg a gyermekeken.

A látogatónak, aki felkeresi szerény, de kedves Leiningen utcai otthonában, így mesél: — Nagy gonddal, bajjal neveltem fel a családomat. Kenyeret adtam minden gyermekemnek a kezébe. Bőském 1948-ban magam-mal vittem a Ruhagyárba. Mint alapítók szerepe-lünk.

Egy kis jelvényt mutat, amit a gyár születésének ötödik évfordulóján ajándékoztak neki. — Erzsik is kapott. Erzsi most a 10-es szalag művezetője. Sza-

hanovista ő is. Újabb jelvények, oklevelek kerülnek az asztalra. — Az első sztahanovista oklevél — mutat egyre Arva néni. — Az enyém! Rajta dátum: 1953. március 12. — A másik is ilyen szép! — A dátum: 1954. június 1.

— 1954. december 1-én megkaptam a kiváló dolgozó jelvényt és hozzájáró oklevelet — sorolja tovább Arva néni. A kongresszusi emléklapomat is megőriztem. Most Ági — aki szintén gépész a Ruhagyárban — kerül sorra.

Ö 1950 óta dolgozik az üzemben. — Nagyon jó munkás. Vigyázok is rá, hogy jól dolgozzon — mondja Arva mama. Mindennap megkérdezem tőle, hogyan teljesítette tervét. Az én véleményem, hát törődöm vele. Piroskát is megkérdezem mindig. Igaz, a nénye, Erzsi is a körmére néz.

— Es Erzsi is beszámolt végzett munkájáról? — Minden gyermekem. Icám is, az pedig Nyiregyháza van. Margit is, aki a Textilruházatiánál dolgozik. ... Az üzemben nem csak szeretik, de becsü-

A MÁV élüzemei Debrecenben

Kereskedelmi szolgálatnál: Debreceni Rakodási Főnökség.
Műhelyi szolgálatnál: Debreceni Járóműjavító Üzemi Vállalat.
Távközlő és biztosító berendezések szolgálatnál: Debreceni Távközlő és Biztosító Berendezési Központi Ellenőrség. (MTL)

Élüzem a Terményraktározási Vállalat debreceni telepe

Hosszú, szorgalmas munka gyümölcse érett be, a Terményraktározási Vállalat debreceni telepe. A részleg a Begyűjtési Minisztérium és a Kereskedelmi és Pénzügyi Dolgozók Szakszervezetének közös értékelése alapján élüzem lett. Az élüzem cím átadására rövidesen sor kerül.

A sertés, marha, borjú és juh forgalmának és levágásának újabb szabályozása

A Minisztartanács foglalkozott a lakosság hús- és zsírelátásával. Megállapította, hogy az 1954. évi jó kukoricatermés és sertésállományunk jelentős növekedése ellenére sertésbegyűjtési tervünket nem teljesítettük. Az elmaradás oka részint a jártelevek átvadásában és a vágási engedélyek kiadásában fellépő hivatali lazaság, részint a hús-spekuláció, a kupeczek tevékenysége s a helyi hatóságok ezzel szemben tanúsított ellenése volt. A helyi hatóságok több helyütt indokolatlanul nem követelték meg az állampolgári felelősséget. Beadásban hátralekös termelőknek vágási engedélyt adtak. Megtűrték, hogy spekulánsok, kupecsek — a jártelevek ellenőrzése hiányában — jogtalanul sertést vásároljanak. A spekuláció a magánhúsparosok között is felütötte a fejét. A hatóságok az utóbbi napokban lelepleztek olyan húsparosokat, akik sok esetben 10—20 kupec felhájtott felvásárolt állatokkal nyereszkedtek s ezáltal visszaéltek iparengedélyükkel.

A Minisztartanács határozata alapján a begyűjtési miniszter a lakosság folyamatos húsellátásának biztosítása, a spekuláció visszaszorítása, a lazaságok felszámolása érdekében szabályozta a sertés- és állatforgalmat.

A rendelet szerint azok a termelők (egyéniileg gazdálkodók és termelőszövetkezeti tagok), akik

előírt sertésbeadási kötelezettségüknek eleget tettek, korlátlanul kaphatnak sertésvágási engedélyt. Saját hízalású sertéseiket feldolgozott állapotban, füstölt áruként értékesíthetik. Hasított sertést, nyers sertéshúst és zsírszalonnát azonban a spekuláció megfékezésére és egészségügyi okok miatt nem árusíthatnak. A termelőszövetkezetek saját hízalású sertéseiket, beadási kötelezettségük teljesítése után hasított és nyers-hús formájában továbbra is árusíthatják. Elő sertést minden olyan termelő forgalomba hozhat, aki sertésbeadási kötelezettségének eleget tett.

Az új rendelkezés lehetővé teszi, hogy a termelők beadási kötelezettségük teljesítése előtt, abban az esetben, ha hátralékuk nincs, és a három hónapon belül esedékes sertésbeadási kötelezettségüknek határidőre való teljesítésére megfelelő súlyú sertést hízóba állítottak, háztartásonként levághatnak egy darab sertést. Beadásra nem kötelezett személyek részére öt családtagig, egy ezen felül két sertésre adható vágási engedély. Ez a korlátozás nem vonatkozik a saját hízalást folytató, beadásra nem kötelezett személyekre.

Tenyésztés és továbbtartás céljára sertést, marhát, borjút mindenki korlátozás nélkül vásárolhat. Az állami kereskedelem érdekében védelme szükségesé teszi, hogy továbbeladás céljából sertést, marhát, borjút és juhot csak az állatforgalmi vállalatok vásárolhassanak. Állami vállalatok, üzemek és intézmények 60 kg-on felüli sertést sem élő, sem vágott állapotban nem vásárolhatnak.

A vidéki húsellátás megjavítása érdekében közgazdasági és földművelésügyi szervek és magánhúsparosok sertésvásárlási és vágási utalvány alapján vásárolhatnak hízott sertést. A magánhúsparosok vásárlásait azonban kizárólag személyesen, megbízottak nélkül végezhetik.

A rendelet intézkedik a szabadpiacon történő eladás szabályozásáról is. A rendelet értelmében sertést, vagy szarvasmarhát csak az az állattartó adhat el, aki járteleveivel igazolja, hogy az eladni kívánt sertés legalább 60 nap óta, szarvasmarha legalább 90 nap óta a tulajdonában van. Sertésbeadásban hátralekös egyéniileg gazdálkodó termelő 60 kg-on felüli súlyú sertést, vágómarhabeadásban hátralekös termelő pedig szarvasmarhát sem el nem adhat, sem másra át nem ruházhat.

Az a termelő, akinek sertésbeadási hátraléka nincs, de beadási kötelezettsége három hónapon belül esedékes, sertést csak abban az esetben hozhat forgalomba, ha beadási kötelezettségének határidőre való teljesítése érdekében megfelelő súlyú sertést hízóba állított.

A begyűjtési miniszter rendelete a továbbiakban a zsírbeadást, a sertéskényszerűvágást, a selejt marha-, borjú- és juhvágásokat, valamint a vágási engedélyek és utalványok kiadását szabályozza. A rendelet lehetővé teszi, hogy a helyi hatóságok a lazaságokat felszámolva, elejét vegyék a spekulációnak, rendet teremtsenek a szabadpiacon, megvédjék a termelők jogait. (MTL)

Harmine nap ROMÁNIÁBAN

V. ELSŐ TALÁLKOZÁS

Soha nem hallottuk híret sem Topoloveninek, ahová látogatónk utazunk, keresgél-ni kell a térképen is, míg a havasok déli lejtőjénél ráakadunk. Nincs semmi különleges-sége, vagy országhatárokon átszárnyaló hírneve, egyszerű község, mint sok ezer más. Nekünk mégis sokkal többet jelent, mint egy földrajzi név. Itt találkoztunk először a román falvak né-pével és nem tűzök, mikor azt mondom, ez a ta-lálkozás olyan volt, mint amikor két jóbarát, vagy testvér hosszú távollét után megöleli egymást. Ebben a faluban magyarországi ember még nem járt a felszabadulás óta, azelőtt is ritkán, nyel-vünk nem beszéli senki és keveset tudnak még a nép Magyarországról. Új hazánkat mi hoztuk el ide magunkkal és itt már az új Románia népe szorított velünk kezét. Ezt a találkozást, mond-hatnám egymásratalálást nem lehet soha elfa-jedni. Leírhatnám sorjában milyen a falu, meny-nyi a lakója, milyen volt a termés, dicsérhetném tüzes borát és lányainak megejtő szépségét, el-sorolhatnám, hogy villany ég a házakban és a földéken gépek szántanak, hogy egyszerű kóru-suk és népviseletük van. Mindezt elmondhatnám még sok más faluról is. De itt a román nép szíve-melegét éreztük magunk körül, a szeretet és meg-becsülés ezernyi jelét, ami messze túlnő a hivatal-os fogadások és barátkozások keretein.

Indulásunk előtt néhány perccel küldtünk ér-tesítést a faluba látogatásunkról, jó kétóra múl-va zászlódszibe öltözött a falu mire megérkez-tünk. Ott szorongott már a falu népe és a veze-tők, elhangzottak a kölesönös üdvözlések, aztán szinte diafalmenetben vittek a kultúrotthonba, hol már százak és százak vártak ránk és belé-péstőluk ezernyi torokból harsant fel a köszön-tés: „Traiasca! Traiasca populara maghiara!” A tömeg körülöfölt bennünket, mint egy kis szigetét, mindenfelől kezek nyúltak felénk, fénylő arcok, szemek, virágot nyújtó kezek villantak, kavar-gott, hullámozott a tömeg és lehet-e csodálkozni rajta, ha az ember egy idegen ország közepén, ilyen szeretet és fogadtatás láttán könnyet tö-rölge: a szeméből. És csak fokozódott megható-

dásunk, mikor a színpad kétoldalán magyar zász-lokat pillantottunk meg, fölöttük magyarnyelvű üdvözléssel.

Ésak később, vacsora közben tudtam meg a párttitkártól, hogy érkezésünk híre percek alatt szétfutott a faluban s az embe-rek hívás nélkül sereglettek a tanácshoz, min-denki részt kért a készülődésből. Az asszonyok piros, fehér és zöld selymeket kutattak fel, a lá-nyok varrták a zászlókat, a tanácselnök szemé-lyesen vezette a vacsora előkészületeit és ragasz-kodott a töltöttkáposztához, mások az iskola, meg a kultúrotthon könyvéket csinosították, a házakra egymásután került fel a zászló, közben a kórus rögtönzött próbát tartott és hírül adták a faluban azt is, hogy reggelig tartó táncmulat-ság lesz műsor után a vendégek tiszteletére.

Legények és lányok, asszonyok és emberek un-neplőbe öltöztek, csodálatosan szép himzett nép-viseletbe és félórával érkezésünk előtt már ha-talmas tömeg szorongott az utcákon. Es üdvözlő felirat is készült magyar nyelven. Egy tűzör-nagy — meghalva a hírt — nyomban megszö-vegezte a feliratot. Valamikor régen Obudán doig-zott egy üzemben, ott sajátította el nyelvün-keket, most itt szolgál a környéken. O tolmácsolja a beszélgetést is a vacsoránál. A párttitkár — hosszú, vékony ember, égő fekete szemekkel — hévvel magyarázza a falu terveit, le is rajzolja az abroszra, később bemutatja a kórusvezetőt, aki mély basszus hangján úgy énekel, hogy a poharak is remegnek az asztalon, nem is gon-dolná az ember, hogy ő a falu papja, aki a kul-túr csoport kívánságára a szakállát is levágatta, mikor Bukarestbe készültek a versenyre. (Első díjat nyertek!) A bálban összefogóvra járta a fánót a falu népe vezetőivel és megtanítottak bennünket is horára, sirbára, meg perenitára. Amerre tekintettünk emberek vigadtak, meleg-fényű szemek köszöntöttek, ünnepeit az egész falu kibontott zászlók és virágok alatt...

Es mindezt azért, mert találkoztak az új Ma-gyarország fiatalai...

A DOFTANAI BÖRTÖNEN

Bukarestben láttunk egy filmet, a „Kürtös unokáját”, mely a kommunista kősi küz-deimeit ábrázolja a felszabadulás előtti Romániában. Egyik jelenete a hírhedt doftanai börtönben játszódik le, ahol az elfogott kommu-nisták egyik fiatal társukat felveszik a pártba. Csonttársaikat ujjuk keményen markolja a rá-csú, suttogva beszélnek, nem is igen látják egy-mást a sötétségben. És a pártvezetőség határo-zatot hoz, a komor falak közt elhangzik a fogad-talom, új, kipróbált taggal erősödik a párt.

Akkor — a megrázó jelenet közben — nem gondoltam, hogy magam is megfordulok a börtön falai között. Utban Sziálmváros felé (koráb-ban Brassó) az alkonyi homályban pillantottuk meg a börtönt egy csupasz fennsík tetején. Csön-getésünkre alacsony, kucsmás ember nyitott aj-tót. Köröskörül magas kőfalak, őrtornyok övezik az épületet, minden ablakon sűrű rács. Nincs egyetlen fa, vagy bokor, csak satnya fű és min-denütt kő.

A sötét folyosón tapogatózva egy köves ud-varra jutunk, ahol a rabok egyhangú sétálkat rótták valamikor, aztán szűk lépcsőkön jutunk fel az igazgató szobájába. Minden bútor úgy áll most is, mint régen. Az íróasztal mögött kes-keny ablak, mely egy hideg, ráccsal elválasztott szobára néz. Itt találkozhattak a rabok hozzá-tartozóikkal néhány percre és mindennapos volt, hogy az örök anyja, felesége szemeláttára kor-pocsolták véresre a foglyot. Mindenütt az eme-leten, a földszinten rácsok, csupasz kövek és cel-lák, amelyekkel soha nem fűtöttek. Az egész fel-szerelés egyetlen pricc, rongyos pokróc és veder.

A szigorított zárakban semmi nincs, még világosság sem. Meztelenül állították ide az elfogott elvtársakat a legnagyobb hi-degben is, időnként vízzel locsolták őket. Sokan megfagytak. Másutt bilincsek, kínzószerszámok láthatók a legválogatottabb formában. Az ember-kínzás tapasztalatait gyűjtötték össze a világ minden tájáról. Kiszúrt szemek, szétloccsantott agyvelők, megcsontkítások — szinte mindennapo-

sak voltak. Az emberélet nem számított, itt poli-tikai foglyokat, elsősorban kommunistákat őriz-ték s míg a királyi sinaiak kéjlikében tobzódott, gyárosok és kurtizánok bukaresti lokálok par-keftján vonaglottak — a nép heghűbő fiait Doftanában pusztultak el. A Román Munkás Párt szinte valamennyi vezetője, Gheorghiu Dej er-tárral együtt évekig szenvedett itt s a faiak-ról a kínzásokba belepusztult hősök arcképei te-kintenek ránk. Mondják, hogy abban az időben a börtön egy földregés alkalmával összeomlott, mindenki menekült, aki csak tehetett. A kommu-nisták nem gondoltak saját életükre, aki meg-maradt, mentette a sérülteket. Vér, átok és szenvedés tapad minden kőhöz. Szinte hihetel-lennek tűnik, hogy ezt a poklot túlélhették em-berek. Micsoda hősiesség és lelki magyság kel-lett ehhez! Itt fekszik előttem üveg alatt vörös márványlapon valami negyven cigarettapapír, sűrűn teleírva apró betűkkel. Dej elvtársak küld-ték ezt a levelet Sziálmhoz, amely rácsok, kö-vek és örök szuronyai között eljutott Moszkvába.

A börtönből múzeum lett. Ezrével jönnek ide a dolgozók, hogy a párt harcából erőt merítse-nek. A múzeum öre sorjában mindent megmu-tat, történeteket mesél. A látogatás végén sokáig nem szólnak, némán szívjuk cigarettánkat, min-denki gondolataiba mélyed.

Szörnyű lehetett! — mondja valaki.

— Az volt — feleli az ör. Később csak úgy mellékesen fűzi hozzá:

— Itt ültem én is három esztendeig... röplap terjesztés miatt. — Eddig egyetlen szóval sem beszélt magáról. Most egyszerűen megnő szemünkben ez a kis, öregedő ember, aki vért hullatva valamikor a népért, amely talán nevét sem ismeri...

Predeálon hóvihár tombol. Nehezen jutunk előre gépkocsinkkal. De kurta óra múlva — még a hegyek tetején járunk — elővillannak Sziálm-város lámpái. Erdélyben vagyunk.

(Folytatjuk.) TAAR FERENC.

OLVASÓKÖRI ÜNNEPSÉG HOSSZÚPÁLYIBAN

A Hazafias Népfrent hosszú-pályi bizottsága 6-án este olvasó-köri névadó ünnepséget és ba-ráti vacsorát rendezett. Az ün-nepséget Borók József, a Haza-fias Népfrent-bizottság elnöke nyitotta meg és javasolta, hogy az olvasókör a Kossuth nevet vi-selje. A továbbiakban beszámolt az akcióprogram eddig megvaló-sított pontjairól. A jelenlévők nagy lelkesedéssel fogadták az elnök javaslatát.

Ezután a helybeli táncsoport adott elő számaiból, majd Kocz Bertalan kultúrotthon igazgató emlékezett meg Csokonai Vitéz Mihály halálának 150. évforduló-ja alkalmából a nagy költő éle-téről.

A 200 terítékes vacsorán Ba-logh József, a Hazafias Népfrent-bizottság munkatársa mondott pohárköszöntőt és emlékeztette a jelenlévőket arra, hogy Kos-suth neve nagy tisztességet és

SEGITS MAGADON

— AZ ANYAKÖNYVI HIVATAL IS MEGSEGÍT

Hijnyé, azt a...! Hallottak már ilyet? Tíz kilométerrel gyüt-tem gyalog azír az... izé szüle-tési micsudájír, oszt most kezem-be nyomnak egy bilétát, valami sorszámot, hogy ezzel hónap je-lentkezzek, oszt megkapom, ami köll. Hát nekem most man sem-mi se köll. Órák hosszat itt ácsongok, lopom a napot és még hogy hónap újra gyűjtek. Azt man nem, bánom is én, lesz, ami lesz.

— Jól alátámasztotta az öreg — hangzik vihogva az anyaköny-vi hivatal ajtaja előtt dulakodó tömegből egy fiatalember hang-ja. És míg az őszhajú, csizmás, bekeccses bácsi lassú léptekkel vízi tovább kifakadását okozó keserűségét, addig az emberek áradata egyre növekszik az ajtó előtt. Már a lépcsőfeljártot is eltorlaszolták, legény legyen a talpán, aki az ajtó elől sértetlen-ül ki tudja verekedni magát az udvarra.

Zümmögnek, zúgnak az embe-rek, mint a megbolygatott méh-kas apró lakói. A türelmetleneb-kek elégedetlenkedő kitérősei csak forrószitják az amúgy is túl-hevült hangulatot. Itt is, ott is hallatszik, hogy mégis csak gaz-emberség, hogy azok ott bent tollászknak, mást se csinál-nak, mint magukat illegetik, bil-legetik...

Ezalatt bent a városi tanács anyakönyvi hivatalában minden erejükkel, igyekezetükkel latba vetve dolgoznak a „tollászok” tisztviselők. Gyors, beidézett mozdulattal adják kézről kézre a hatalmas anyakönyveket, ne-veket keresnek, adatokat dikálta-nak, tolluk rohan a papíron, ke-zük alatt ég a munka — és ez így megy december közepe óta minden nap reggel fél 8-tól este 9 óráig. Van olyan nap, amikor közel 1000 anyakönyvi kivonatot is kiállítanak a hivatalban meg-jelenő felek részére, este pedig feldolgozzák a napi postát, ami szintén 300—400 anyakönyvi ki-vonat postára tételét jelenti. Az elvtársnők közül többenk inthü-velygyulladása van már a ren-geteg írástól. Egyszóval nem tűz-dés, ha azt állítjuk, hogy a deb-recei városi anyakönyvi hivatal-ban dolgozók hetek óta ember-feletti munkát végeznek.

A körülmények megismerése után felvetődik a kérdés, ho-gyan lehetne segíteni ezen a le-hetetlen helyzeten, hogyan le-hetne megszüntetni a dulako-dást, és enyhíteni a hivatali dol-gozók megerőltetését. A városi tanács ezekben érdekében a töle

telhetőt megtette, az anyakönyvi ügyekkel foglalkozók számát het-ről 20 főre emelte. Ha ennél töb-ben dolgoznának, az már nem gyorsítaná a munkát, sőt inkább akadályozná. Hogy tehát a je-lenlegi áldatlan állapot megszün-jék, ahhoz az kell, hogy az ügy-felek, a város lakói segítsenek saját magukon.

Elsősorban figyelmesen nezzék át otthon irataikat, hogy nincs-e valamelyik fiók sarkában a hiányzóknak vélt anyakönyvi ki-vonat és ha 100 százelegig meg-győződtek arról, hogy nincs meg, akkor menjenek csak a tanács-hoz újat kérni. Nagyon meg-könnytén a sorbanállónak, meg a hivatalnak a helyzetét is, ha a várakozók dulakodás be-lyett rendesen, fegyelmezetten viselkednének. Meg kell értenük végre, hogy lökdösés nélkül ha-marabb odajutnak, ahová akar-nak. Február 9-én délelőt öntu-datos dolgozókhöz nem méltó módon betörték a várakozók a zárt ajtót, s egymás hegyen-há-tán betódultak a hivatali helyi-ségbe. Eredménye csupán az lett, hogy a rendbontók a rend hely-reállításának idejével meghosz-szabbították saját várakozásu-kat.

Teljesen fölösleges, hogy a dol-gozók félnapokat eltöltsenek a sorbanállással, hiszen hiányzó okmányait postán is megkér-hetik az anyakönyvi hivataltól, a külön erre a célra rendszere-sített postai levelezőlapon. Nem helytálló az a híresztelés, hogy ha levélben kérik, késve kapják meg. Ez az eset csak akkor fo-dulhat elő, ha a kérelmező hely-telen, vagy hiányos adatokat kö-zöl. Ifjú Nagy András Horto-bégyről születési anyakönyvi ki-vonatot kér, de a születés idejé-nél csak annyit közöl, hogy március 20. Csáki Mihály Deb-receből meg a gyermek nevét fe-lejtette el megírni. Öv. Meggyes Károlyné debreceni lakos Csen-gerben született és a debreceni hivataltól kéri az okmányt. An-tal Tibor pontosan megírja a gyermekre vonatkozó adatokat, csak éppen azt nem közli, hogy hová küldjék az anyakönyvi ki-vonatot...

Ne a hivatal hibáztatásak tehát, amikor hiába várják a postást, vagy órákat töltenek az ajtó előtti álldogálással, hanem pontos adatok közlésével, fegyelme-zett viselkedéssel segítsék a hi-vatali dolgozók megfeszített munkáját. Ezzel elsősorban saját magán segít mindenkik.

VARGA BENEDEK

Békét akarunk

Szerkesztőségünkhez munká-sok, parasztok, értelmiségiek, egyszerű háziasszonyok küldték el levelet, melyben a háború el-lenl tiltakozásukat fejezik ki. Lőrinczy József, a téglási álta-lános iskola igazgatója is be-küldte levelét, melyben így ír: „Téglás község békebizottsága a napokban tartotta békegyűlését, melyen Kovács István, az álta-

lános iskola tanára mondott be-szédet. Az előadásához a jelen-lők közül számosan hozzászó-ltak. Többek között Kovács Ist-ván református lelkész, dr. Sár-vány István orvos, Kovács Ist-vánné háziasszony, Kóka Gyula DISZ tag, Elek Ferenc tanács-titkár, Rácz Sándor párttitkár. Hozzászolt Fekete Sándorné több-gyermekes anyja is.

Vidám farsang Hajdúszoboszlón

A hajdúszoboszlói kultúrotth-on már az elmúlt hónapban hozzákezdett a farsang elők-észületeihez. A farsangi mulat-ságot má, február 13-án tart-ják, amely a műsorból itéve vidám szórakozást ígér mind a résztvevőknek, mind a nézők-nek.

Ma délután 2 órakor kezdő-dik az ünnepség. Vidám cso-portok, színes, tarka jelmezek-ben vonulnak fel Hajdúszo-boszló főútvonalain. A jelmez-

be öltözött fiatalokat fogatok hordozzák körül a városban, majd tisztelegnek Karnevál hercege előtt. A Karnevál her-ceg emelvényét a piactéren áll-ítják fel.

A színpompás felvonulást este a kultúrotthonban jelmez-ből követi. Erre az alkalomra a kultúrotthon termét gyönyö-rűen feldíszítették. Hajdúszo-boszló dolgozói igen jól szóra-kozhatnak ma a vidám farsan-gi mulatságon.

Ugy e ideje an gezzünk. ságunk zete? Tü pünk! M ságunk? vele? M tunk és

Ezeket seket né kell felt e DISZ- népek, laszokat, készíteni lési, erk számvele clet terv vinni.

Szomo hogy hi részéből ga érték gi vagy közbö fogalmu gondolo nem sz hogy nia az olvas a közöss ves visé ompult, amikor nitványo nyilvano gyan táll tünk em zömbös, kor a ny rül.

Vele fordul a vó, hogy válnak. lők közt nyekát a ségre is, dofta el, amelybe től, mind nek az a gyermekre vonatkozó adatokat, csak éppen azt nem közli, hogy hová küldjék az anyakönyvi ki-vonatot...

Amikor ról beszél szelnük, milyen r azok. Így tanulmá tyen az it ti magat ka csupa Nyilvánv nekünk r értenünk, makat is, tünk aró ka becül lyesen cs értékel megvan a vajon mi aki szere helyről is mindenho Hogyan é tek széps aki mino munkából hétköznap az a tisztosan érke legyen a Ezzel beo

Az ifjúság nevelése EGÉSZ NÉPÜNK ÜGYE

nyakönyvi számát hét-
ennél több-
már nem
sőt inkább
shát a je-
megszün-
gy az ügy-
segítseik

Ugy gondolom, elérkezett az
ideje annak, hogy számadást vé-
gessünk, hogyan áll nálunk ifjú-
ságunk nevelésének a reális hely-
sége? Tizedik éve szabad a mi né-
pünk! Mit formálódott azóta ifjú-
ságunk? Hoz vagyunk-e elégedve-
sek? Milyen lehetőségeket ad-
nak és mit kaptunk cserébe?

Ezeket, s ehhez hasonló kérdé-
seket nemcsak a pedagógusnak
kell feltennie, hanem a pártnak,
a DISZ-nek, a szülőknek, az egész
népnek, a felvetés után pedig vá-
laszokat, megoldási terveket kell
készíteni, hiszen egyetlen nevelé-
si, erkölcsi problémát sem lehet
számvétel, ellenőrzés, és a jövő
élet tervezése nélkül megoldásra
vinni.

Szomorúan kell megállapítani,
hogy hiányzik még ifjaink nagy
részéből a szép iránti érzék. Drá-
ga értékeinkre — lehet az anya-
gi vagy művészi érték — sokszor
közömbösen néznek, értékeikről
fogalmuk sincs. Nemcsak arra
gondolok, hogy nem becsülik és
nem szeretik eléggé a könyvet,
hogy nincs meg az igény bennük
az olvasásra, hanem arra is, hogy
a közösség előtt való szép és he-
ves viselkedés iránti érzékük is
komolyt. Végtelenül elszomorít,
amikor látom, hogy Sz. E. volt ta-
ntványunk, egyetemi hallgató
nyilvános táncos találkánon ho-
gyan táncol. Elgondolom, ha elöt-
tünk ennyire érzéketlen és kö-
zömbös, milyen lehet akkor, ami-
kor a nyilvánosság nem veszi kö-
rül.

Család

Vele kapcsolatban a családra
fordul a figyelem, mert tudvalé-
vá, hogy szülei nem élnek jól, sőt
válnak. Nem egyedülli eset: a szü-
lők közti viszony rávetíti sötét ár-
nyékát a gyermekekre, a közös-
ségre is. Egy apa zokogva mon-
dotta el nekem azt az esetet,
amelybe került. Elvált a feleségé-
től, mindenét annak adta. A gyer-
mek az anyjánál maradt. És most
a gyermek maga indított pert az
apja ellen, az anyja biztatására,
hogy valami pénzt még kisajtol-
jon belőle. Meg kell állapítanom
azt, hogy a legbetegesebb jelen-
ség az, ha az egyik szülő elhagy-
ja a családot és más családba
megy. Az a család az egészséges,
amely maga is dolgozó közösség.
Nincs lehetőségem arra, hogy bő-
vebben foglalkozzam a család sze-
pével, csak annyit szeretnék a
fonti két példával kapcsolatban
megállapítani, hogy a szülő rüt-
bizetésének eszközeivé vált gyer-
mek, ha felnő, maga is anyagi-
es, mert ezt tanulta a családi
házban. S mi nem tepeledhetünk
azon, hogy megbocsássuk-e a szü-
lőknek az ilyen magatartását. A
kötelességüket nem teljesítő szü-
lők éppen az egységes nevelés
alapelvei ellen vétének.

Amikor bizonyos eredmények-
ről beszélünk, minden esetben be-
szélnünk kell arról is, hogyan s
milyen munka nyomán születtek
ezek. Így kell vizsgálni a félévi
tanulmányi eredményeket is. Mily-
en az ifjúságnak a munka irán-
ti magatartása? Vajon a munka
csupán gazdasági fogalom?
Nyilvánvaló, hogy részben az. De
nekünk nemcsak ezt kell rajta
tartanunk, hanem erkölcsi fogal-
matokat is, mert csak így beszélhe-
tünk arról, hogy nálunk a munka
becsület kérdését vált. He-
lyesen cselekedni csak az tud, aki
értékeli a munkát, és akiben
megvan az alkotás készsége. De
vajon milyen annak a munkája,
aki szeret hiányozni a munkahely-
ről is, az iskolából is, aki
mindenhová késve érkezik meg?
Hogyan érzi az meg a cselekedet-
tek szépségét, a tettek szépségét,
aki mindig el-maradozdik a
munkából? Nekünk az egyszerű,
hétköznapi munka szempontjából
az a tisztességes ember, aki pon-
tosan érkezik a munkahelyére:
legyen az műhely, vagy iskola.
Ezzel becsüli meg munkatársait.

Munka

De nemcsak ilyen értelemben
vetődik fel a munka kérdése. Fel-
vetődik úgy is és ez az általáno-
sabb jelenség, hogy fiataljaink
egy része húzódzik a munkától,
a fizikai munkától és riadozik a
nehézségektől. A könnyű élet fel-
színes vágya hatott egyesekre, ami
azt jelenti, hogy munkátlan élet
lett ideáljuk. A szülők jó része pe-
dig úgy gondolja, hogy ha már ta-
nul a gyermek, akkor helyes, ha
mindent maga végez el helyette.
S ez a jelenség nemcsak általános
iskolába járó gyermekeknél van
így, hanem a középiskolásoknál is.
„Azért tanul a gyermekem, hogy
különb legyen nálam.” Ezt a kü-
lönbséget a legtöbb esetben abban
látják a szülők, hogy a gyerme-
kük ne dolgozzék annyit és úgy,
ahogyan ők. Ártalmas nézet ez.
Már az óvodás kortól kezdve kell
feladatokat adni a gyermekeknek,
amit el tud és el is kell végeznie.
Már ebben a korban meg kell
kezdeni udvariasságra való neve-
lést.

De ma különösen élesen vető-
dik fel a munka és elsősorban a
fizikai munka kérdése az érte-
sített tanuló esetében. Sok-
ezren kerülnek ki az iskola pad-
jai közül olyanok, akik nem ke-
rülnek a főiskolákra. Ezeknek a
fiataloknak a termelő munkába
való bevonása nagy nyeresége
lesz népgazdaságunknak. Rajtuk
és bennük valósul meg a dolgozó
nép színvonalának a felemelése.
Ők adják az alapját a műszaki és
mezőgazdasági értelmiségnek. E
fiatalok nagy része szívesen fog
dolgozni, ha megkapja a megfe-
lelő segítséget. De ma még nem
ez a helyzet, s ebben nemcsak a
vállalatok a hibásak. Ha a munka-
kát nem szerető fiatalokat elbo-
csátják, azért mi mindnyájan fe-
lelősek vagyunk: az iskola, a csalá-
d, a DISZ, az úttörő szerveze-
tek, mert éppen a legfontosabbra,
a munkára nem neveltük kora
gyermekkoruktól kezdve. Nem ala-
kítottuk jellemét, nem formáltuk
akarátát, nem irányítottuk érzel-
meit a legdöntőbb, a legszebb élet-
cél, az alkotás szépsége felé. Hi-
básak ebben összesen olyan szer-
veink is, amelyek az ifjúság igé-
nyeit vizsgálják és elégítik ki.

Szórakozás

Az ifjúság nevelését nem lehet
sablonosan intézni. Nemcsak az
életkori sajátosságokra kell figye-
lemmel lenni, hanem szemtanul
más körülményt is mérlegelni kell.
Az életkori sajátosságok figyelembe
nem vétele jellemezte sokáig az
ifjúság szórakozását éppúgy, mint
hiányzott az igazi derű, az igazi
boldogság hangulata ifjúságunk
szórakozásából. Hiányzik az a
legfontosabb, hogy a szórakozás
szerves kiegészítője a munkának,
vagyis a szórakozás nem öncélú
időtöltés, hanem a jellemformálás
legfontosabb iskolája. Az a szóra-
kozás emel és sarkal nemes tet-
tekre, amely a közösségi élet ere-
teket, szépségét, a népi kincsek ki-
meríthetetlen gazdagságát hirdeti,
amelyből kicsendül a munka him-
nusz.

Kétségtelen, hogy mindehhez
nemcsak jóakarát, hanem idő is
kell. Idő... idő... S bizony meg-
kell mondani, hogy ezzel a ren-
delkezésre álló idővel nem a leg-
jobbán gazdálkodunk, sőt azt
mondhatnánk, hogy egészségtele-
nül pocskoljuk. Az idővel való
rossz gazdálkodás egyúttal a ne-
velőmunkával való visszaélést is
jelenti. Ma még fennáll az ál-
egésztelen helyzet, hogy az ál-
talános iskola első osztályától

kezdve az egyetemig gyerme-
keinket egészségtelenül túlterhel-
jük. Ezért nyomja rá bélyegét
minden ifjúsági úttörő, DISZ-
munkára az elszármag, meg nem
fontoltság. Ezért is teremtődik fe-
szült légtér sok esetben szülő és
gyermek, szülő és nevelő között.
Hiába teremti meg népi államunk
a legkülönbözőbb lehetőségeket a
gyermek nevelésére, a szülők fel-
világosítására, a népművelési
szervek hatékony működésére, ha
időben össze nem egyeztethetően
magasak és zsúfoltak a napi el-
foglaltságok a gyermek, a szülő és
a nevelő számára. Ebből következ-
zik egy bizonyos fásultság, meg
nem értés, és sok esetben értet-
lenség is: a jóval, igazsal, nemes-
sel, széppel szemben is.

Hazaszeretet

Szántsándékkal hagytam vita-
indító ciklem végére két problé-
mát, amelynek szoros összefüggé-
sét látom. Az egyik egész ifjúsá-
gunk fegyelmezettségének kérdé-
se. Igaza van-e azoknak, akik azt
mondják, hogy a mai ifjúság fe-
gyelmezetlenebb a réginél? Azt
hiszem, nincs igazuk. Feltétlenül
meg van mai ifjúságunknak is az
a pozitív magja, amelynek maga-
tartása felette áll az elmúlt kor-
szakok bármelyikében is tapaszt-
alt fegyelmezettségnek, mert fe-
gyelme öntudatos, önként vállalt
fegyelem. Azt is megkockázatom,
hogy a fegyelmezettségre nevelés
területén a nevelők soha azelőtt
nem tapasztalt eredményeket is-
érték el. Mindamelllett jogos a
panasz, bizony az ifjúság egy ré-
sze önkényeskedő, durva, zabolát-
lan, tiszteletlen, nyegle. A közös-
ség iránti vétségek napirenden
vannak. Előfordul lopás, a köz-
tulajdon elorzása, durva testi-
sértés, verekedés és egyéb. A fe-
gyelmezetlenség sok-sok jele. Ugy
gondolom: nem a mi rendszerünk
az okozója ennek az állapotnak.

S a másik kérdés ifjúságunk
hazaszeretete! Szereti-e ifjúsá-
gunk a hazát, vagy csak szólam
ajkán a szó: hazám... hazám...
Ha azokra a könnyekre gondol-
nánk, amelyeket hullni láttam le-
nyaink szeméből akkor, amikor a
Csokonai Színházban Illyés Gyula
Fáklyalángját nézték meg, azt
mondanám: igen, a mi ifjúságunk
szereti a hazát. De a hazaszeretet
nem könnyek árja, nem futó ér-
zés, amely keblet hevít, lan-
kasz... Ez is, de ennél több, sok-
kalta több. Ha van nemes feladat,
mely egész népünk előtt áll, nem
lehet ennél nemesebb, feleme-
lőbb, mint azt kutatni és mun-
kálni, hogy hogyan kell ifjúságun-
kat hazát, dolgozó népet, pártot
szeretővé, tisztelővé és érte
harcolóvá nevelni. De nehogy félre-
értés essék. Nem akármilyen ha-
záról és nem akármilyen hazasze-
retéről van szó, hanem a szo-
cializmust építő hazáról és a szo-
cialista hazaszeretetről.

Nábrádi Mihály

Mozik műsora

VIG: Ma délelőtt 11 órakor 1.30
P-tos helyárral matiné előadást tar-
tunk: Kémek a vonaton, délután há-
romnegyed 2, 4, 6, 8-ór: Az első
szó. — Hétfőn délután háromnegyed
4, 6, 8 órakor: Az első szó. — BEKE:
Ma délelőtt 11 órakor 1.30 P-tos
helyárral matiné előadást tartunk:
Első boxkesztyű, délután háromne-
gyed 2, 4, 6, 8 órakor: Híntónjáró
szerelem. — Hétfőn délelőtt fél 10,
fél 12, fél 2 órakor: Híntónjáró sze-
relem, délután háromnegyed 4, 6, 8
órákor: Híntónjáró szerelem. —
METEOR: Ma délelőtt 10 órakor 1.30
P-tos helyárral matiné előadást tar-
tunk: Kémek a vonaton, délután há-
romnegyed 3, 5, egyenyed 8 óra-
kor: Az első szó. — Hétfőn három-
negyed 3, 5, egyenyed 8 órákor:
Híntónjáró szerelem. — HIRADO:
Ma délelőtt 1.30 P-tos helyárral 9 és
11 órakor matiné előadást tart: Első
hangverseny, délután háromnegyed
2, 4, 6, 8 órakor: Rágalom tüzében.
— Hétfőn délután háromnegyed 4,
6, 8 órákor: Szerzője ismeretlen. —
KLINIKA: Ma délután fél 3 és 5 óra-
kor: Köszív, fél 8 órakor: Híntónjáró
szerelem. — Hétfőn délután fél 5
órákor: Köszív. — KOSSUTH: Ma
délután 3, 5 és fél 8 órakor: Gyán-
vát.

GONDOLATOK

a helyesítéséről...

A városban járva a házak
ablakaiban, ajtajain sőt a vil-
lanyoszlopokon és minden alk-
almas helyen hirdetések ol-
vashatunk. Vétel, eladás, csere,
vállalás és egyéb hirdetés von-
ja magára a figyelmünket. Jel-
lemző ezekre a közleményekre,
hogy rendszerint csak a tartal-
mat tartják közölni fontosnak,
és mítsém törődnek például a
helyesírással. Ebből következik
aztán az, hogy — tisztelet a ki-
vételnek — a hirdetések he-
lyesírási hibákkal tarkítottak.
Nem csoda, ha önkéntelen mo-
solyra húzódik ajkunk egy-egy
ilyen közlemény előtt. Az Egye-
tem előtt olvashattuk a követ-
kező hirdetést: „Kvartéjra
egyetemista halgatót vállallok!”
Az Eötvös utcában láthattuk:
„2+1 csöves Rádió el adó.”
Nem akarunk persze mag he-
lyett konkolyt hinteni, így hát
elhagyjuk a további példákat.

Amikor valaki a nyilvános-
sággal akarja közölni gondola-
tát, nagyobb felelősséget kell,
hogy érezzem magában. Már az
is igen esúnya, ha kisebb köz-
leményekben hibát vétünk, de
sokkalta esúnyább és elítélén-
dőbb, ha olyan helyeken talál-
kozunk helyesírási hibákkal,
ahol nap mint nap ezek for-
dulnak meg. Ilyen nyilvános
hely többek között a Népbüfé
is. Falain még ma is azok a
jelmondatok és hirdetések áll-
lanak, melyek még a megnyi-
tás előtt kerültek fel oda. S
azóta hány és hány ember ol-
vasa már a tartalmaz, de he-
lyesírással komolyan kifogá-
solható feliratokat. Az a cso-
dátos, hogy észrevételét még
senki sem tette meg.

Az említett dekorációs tá-
blák kétségtelenül izlések, al-
kotójuk nagy gondot fordított

rá, de nem ártott volna a he-
lyesírási gondossága sem. Né-
zük meg az első táblát:

„Ez az üzemünk is a szocia-
lista vendéglátó ipar felsőbren-
dűségét bizonyítja.”

Igen, ezt nem is vonjuk két-
ségbe. A tartalom helyes, de a
közlési forma nem. Azt már
igenis kétségbe vonjuk, hogy a
felsőbrendűség (így!) az nem
felsőbrendűség. Pedig ez csak
a kirívó hiba, az ékezetekről
nem is beszélünk. Tovább: „A
Szovjetunió példája nyomán
felelősség vendéglátó iparun-
kat.” A tartalom itt is termé-
zetes, de a formával baj van.
Mit is akar a jelmondat kife-
jezni? Felhívást, parancsolást
vajon tükrözik-e az írásjelek?
Nem. Hiányzik a felkiáltójel, de
hiányzik a felszólító mód jele-
nek beolvasztása is (fejlesszük).
Az is lehet, hogy kijelentő mon-
datnak készült az írás, akkor
viszont így volna helyes: fej-
lesztjük.

Tovább: „Mi a Béke alapján
állunk és megvédjük a Béke
nagy ügyét.” Minden becsüle-
tes ember a béke ügye mellett
áll — különösen napjainkban.
Felesleges azonban köznevetet
nagy betűvel írni, — még ha
magasztos jelentőségűek is azok.

Nem célunk, hogy további
gondolatokat vessünk fel a he-
lyesírással kapcsolatban. Csú-
pán az volna a kívánásunk a
közösség nevében, hogy ha va-
lami írást közre akarunk bo-
csátani, ne csak azt is, hogyan
írták. Ne plántáljunk hát gyom-
ot, hisz a rossz, a rút, sok-
szor hamarabb megfog, mint
a jó, a szép. Magyarok va-
gyunk: legalább a saját anya-
nyelvünkön írjunk helyesen!
Fülöp L. — Nagy A.

CSÓK ISTVÁN 90 ÉVES

Kilencven évvel ezelőtt —
1865. február 13-án született
a Fejér megyei Pusztacséresen a
modern magyar festészet egyik
legkiválóbb egyénisége, Csók Ist-
ván. Édesapja egyszerű molnár
volt, aki ösztönösen felismerte
fia kiemelkedő tehetségét s min-
den áldozatot meghozott nevelé-
tésére. Csók István Pesten szék-
ely Bertalan és Lotz Károly ta-
ntóványa volt, majd München-
ben, később Párizsban folytatja
művészi tanulmányait. Párizsi
évei sorsdöntő jelentőségűek Csók
István életében. Megismerkedik
a francia realista és impresszio-
nista festéssel s ez az új, friss,
valóságú szemlélet egyszerűbe
hatalmába keríti. Első képe, a
„Krumpliszorgatók” (1889) a
francia realizmus eredményeinek
magyar népi jellegű feldolgozá-
sa. Csók István bármennyire is
a modern francia művészet bü-
völete alatt állott, soha egy per-
cig sem szakadt el a magyar népi
nemzeti hagyományoktól. Egye-
ten vallásos tárgyú képén, amely-
lyel az első hazai sikerét aratta
(„Ezt cselekedjétek az én emlé-
kezetemre”), is az ünnepi ko-
molyossággal felvonnuló fiatal pa-
rasztlányok alakjai adják a mű
igazi témáját. A kilencvenes évek
elején Párizsból Münchenbe
megy, majd Itáliában végez ta-
nulmányt. Hazatérve megfesti
egyik legmerészebb magyar törté-
nelmi képét: Báthory Erzsébet-
et. A beteges hajlamú, az ártat-
lem parasztlányokat kintző feje-
delemasszony alakja megdöbben-
tő erejű művészi élmény min-
denki számára. Az olaszországi
művészi élmények forró szingaz-
dagsága, a festői előadásmód fi-
nomagsága maradéktalanul egyesül
az ábrázolás lélekian mélységé-
vel ebben a megborzongató szép-
ségű alkotásban.

Ez a szingazdag, csupa derű,
fényt sugárzó szemlélet érdekes
módon nyilatkozik meg művé-
szetének egyik kedvelt témaköré-
ben, a ruhátlan női alakokat ábrá-
zó aktfestészetében. Kívü-
nben jellemzi Csók akta-
Genthon István: „...mámoros
asszonyai a látható világ szép-
ségének csoportjából úgy szá-
kadnak ki, mint az ünneplőn
boldog parasztnyecskek és le-
gények, a behavazott tájak, har-
matos virágcsendletek vagy a
Balaton atmoszférikus remegé-
sei”.

Csók István szín- és formagaz-
dag művészet a felszabadulás
után új korszakához érkezett el.
A pátriárka korú művész gyer-
mekesen ifjú szívvel és lendület-
tel állt a megújuló élet, a béke
ügye mellé. A millenium évében
festett „Szénagyújtók” címa-
képét újjáalkotta, hármas kom-
pozícióvá bővítette. Az új mű cí-
me: „Háború és béke”. A békes
idill új feszültségekkel, új nagy
reményekkel telő alkotás
mélyült, ha stílusa egyszerűbbé
is vált. „Gondoljunk a két női
arcra: a hármaskép balszárnyán
az anyarcán a halál merev
mozdulatlansága, a középső ké-
pen az alvó lány arcán a munka
utáni pihenés élettelen nyugal-
ma. Ennek a két arcnak ellen-
tétét... a béke és a háború, az
élet és a halál erői közötti hal-
latlan feszültséget érzékelteti,
mely olyan mélyen áthatja egész
életünket. És Csók István öreg
szívének minden optimizmusával
odaáll a béke ügye mellé.” (Hor-
váth Márton.)

A 90 éves nagy magyar mű-
vész újévi nyilatkozatában
a szingazdagságot hiányolja a
fiatal festőknél. A színek ra-
gyogása, optimizmusa, a béke és
a derű igénylése — még a vil-
lámszántotta ég alatt is — ez az
ő művészi öröksége minden ma-
gyar alkotó számára.
KÁDAR ZOLTÁN

SPORT

Az általános- és középiskolák testneveléséről

Pártunk Központi Vezetőségének határozata foglalkozott a testnevelési és sportmozgalmak fogyathatóságával. Legnagyobb hiányosságként azt állapította meg, hogy nem fejlődik eléggé a tömeges testnevelése, a tömegsport. Az OTSB országos értekezletén Hegyi Gyula, az OTSB elnöke megállapította, hogy az eredmények ellenére — az iskola a testnevelési és sportmozgalmunk egyik legelhanyagoltabb területe — különösen alacsony színvonalú az általános iskolákban folyó testnevelés.

Az iskolai testnevelés és sporttal kapcsolatos problémákról beszélgetést folytattunk Fekete Béla és Horváth Sándor testnevelőkkel, akik az országos értekezleten elhangzottakkal kapcsolatosan a következőkben nyilatkoztak.

Fekete Béla testnevelő 24 éve tanít, jelenleg a Tanítóképző négy, és a gyakorló általános iskola öt osztályában oktatja a testnevelést. Két tornára közli időben kerestük fel. A folyosón sétálva beszél a múltjáról:

— Régen sportfelszerelés alig-alig volt az iskolákban, különösen az akkori elemi iskolákban. (Ami kevés volt, azt is a szülői pénzen vásárolták). Közben az emeleti új tornatermet mutatja. Hatalmas, világos terem, korszerűen felszerelve, mindenféle tornaszettel. (Szépséghibája: jelenleg használhatatlan. A tervező és kivitelező vállalat azon viláznak, hogy kinek a hibájából lett „hullámos” a parket, ahelyett, hogy kijávtatnák.) Fekete Béla szívesen beszél az országos értekezleten elhangzottakról:

— Jó, hogy a Központi Vezetőség feltárta a hibákat — mondja — és az országos értekezlet ismertette az iskolákkal kapcsolatos fogyathatóságokat. Nemcsak a mi megyénkben, de országos szinten nagy hiba, hogy az általános iskolákban nincs, vagy kevés a testnevelő tanár. A felszabadulás óta — bár az elmúlt években volt némi javulás — a középiskolák, az általános iskolák között alig volt verseny, bajnokság.

Még több sportfelszerelés és tornaszert szükséges. Az én iskolában — folytatja Fekete Béla a testnevelés és sport megkedveltetése érdekében igyekszem a testnevelési órákat változatosabbá tenni. Óráim — melyet előre kidolgozott terv szerint vezetek — szerepel ugrás, dobás, labdajáték stb. s ezek is versenyszerűen. Az általános iskolában célt a gyermekeket erősre, ügyessé, sokoldalúvá és fegyelmzetté nevelni. A középiskolában már célravezetőbb munka szükséges, ott már sportbeli eredményeket is el kell érniük.

A legközelebbi idők feladatát abban is látom, hogy fejlesszük az iskolai sportköröket. Ebben nagy szerep vár az iskolai DISZ bizottságra. A minél több osztályos — és iskolák közötti verseny csak fejlődést eredményezhet — fejlettebb Fekete Béla testnevelő nyilatkozik.

Horváth Sándor, az Építőipari Technikum testnevelője a középiskolai sportjáról a következőket mondja:

„Az OTSB beszámolójában elhangzott bírálat az iskolai testnevelésre vonatkozólag épp oly igaz, mint az egész magyar sportra vonatkozó bírálat. Az iskolai testnevelés irányítása erősen hivatali jellegű volt. Néhány ügydarabbal akarták az iskolai testnevelést irányítani, megjavítani. Egymástunt jöttek a rendeletek az Oktatásügyi Minisztériumból, a megyei tanács oktatási osztályától, a TSB-ktől. Viszontvárták a jelentéseket, amelyekből bármikor kimutatható volt az óriási munkájuk és az iskolák egyaránt. De politikai, szakmai, vagy erkölcsi támogatást nem adtak. Mi testnevelők pedig dolgoztunk „saját módszerünkkel”, sokszor figyelmen kívül hagyva a legfontosabb módszertani alapelveket. Az eredményesség érdekében a testnevelési órákat „egy óras edzéssekké” változtathattuk át anélkül, hogy azért valaki szólt volna, hisz az ellenőrzés hiánya volt tapasztalható.

Sok helyen a középiskolákban nem is beszélve a falusi iskolákról) mostohagyermekként kezelték a testnevelést. A sport arra volt jó csak, ha egy iskola „bűnbakot” keresett, hogy talájon. Rossz volt valamelyik tanuló előmenetelét — sportot — mondták igen gyakran.

De ha a testnevelés, a sport által változott meg egy tanuló jellemleg, erkölcsileg, vagy vált jó tanulóvá, ezt az osztályfőnök jó munkájának eredményeként könyvelték el (esetleg elismerték, mint ritka kivételt). Erdemes lenne statisztikát készíteni annak a hamis elméletnek cáfolatára, hogy a jó sportoló rossz tanuló — és megfordítva. Például az építőipari Technikumban a legjobb sportolók igen jó tanulók. Gyulavári Imre kézilabdás jeles, Pállos Béla kosárlabdázó jó. Horváth Péter atléta jó. Rékassy György birkozó jeles tanuló is így tovább.

A patronálás? Egyrészt fejlődést gátoló tényező, másrészt igen nagy segítség. Egy bizonyos egy embertől, az „emből” függött. Az én iskolám előnyére vált az Építőipari patronálás. De az általában meglévő forma, hogy „az iskolák patronálják” a sportköröket — ez feltétlenül hátrányos, akkor, amikor csak a jó sport-

tolóra van szükség a sportkörnek. Ez a tanuló ifjúság sportját gátoló körülmény.

Igen nagy mulasztás volt az iskolák sportágankénti bajnokágának, versenyének hiánya. Eme hiányosság megszüntetésével a tanuló ifjúság legnagyobb tömegét tudjuk mozgósítani a testnevelésre és sportra. A versenyekkel felkeltjük érdeklődését a vezető szerveknek és megbecsülést szerezhetünk az iskolák sportjának.

A testnevelési és sportmunka javulását eredményezné az egymásközötti kapcsolatok megszilárdítása is. Többször kell találkoznunk az iskolák testnevelőinek, sportolóinak.

Az MTSB és a VTSB mai sporttervezete és az ezt követő kétnapos munkaerkezlet reméljük választ ad ezekre a kérdésekre és olyan határozatokat hoznak, melyek — többek között — segítséget nyújtanak az általános és középiskolák sportjának színvonalbeli emelkedéséhez.

— Fülep —

A D. LOKOMOTIV DELELŐTT, A D. HONVÉD DELELTAN JÁTSZIK DEBRECENBEN

Két érdekesebb ígérkező labdarúgó mérkőzést bonyolítottak le ma Debrecenben. Délelőtt fél 11 órai kezdettel az Építők sporttelepén D. Lokomotív—D. Építők barátságos előkészületi mérkőzést rendeznek. Délután a nagyerdői Stadionban pedig fél 3 órakor a labdarúgó Magyar Népköztársasági Kupa mérkőzése során a D. Honvéd—Nyíregyházi Építők találkozót bonyolítják le.

MA LESZ AZ MTSB ÉS A VTSB KÖZÖS SPORTERKEZLETE

Ma délelőtt fél 10 órakor a megyei tanács tanácstermében (druháháza) tartja az MTSB és a VTSB közös sportterkekezletét. Az értekezletet Orbán Béla, a VTSB elnöke nyitja meg, majd Madarász Viktor, az MTSB elnöke mond beszámolót. A hozzászólások után — a délutáni órákban — kerül sor a jó munkát végzett aktívák megjutalmazására.

Színházi műsor

Ma 3-kor és 7-kor Tanítónő. Kedden és szerdán 7-kor Tanítónő. Csütörtökön 7-kor Pillangókisasszony. Pénteken 7-kor és szombaton 3-kor Tanítónő.

UJ konyhaasztal hokedivel eladó, Kőcsy u. 10. TASKARÓGÉP jó állapotban lévő olcsón eladó, Kőcsy u. 24.

ELCSERELMÉ egy szoba, konyha, speizos lakásom 2 szobával, vagy hasonlóval, Furka, Apafi u. 103.

SZEP gyermek sportkocsit és ruhaszekrényt eladó, Szabadság útja 29., ajtó 27.

GYÜMÖLCSFA metszést, kert munkát, szőlő nyíltást vállalok. Kétszárnyú ajtó eladó, Dobozó u. 7.

ELADÓ 4 darab kornvald süléd, Bethlen u. 63.

KIVÁLÓ jó minőségű fehér bor 25 literen felül kapható. Miképercs, Petőfi utca 63.

ELADÓ Boldogkert, Borovai utca 24. alatt 1716 négyzetméterű gyümölcsös Kocsis féle, Fonatos utca 12. sz.

SZEP fehér, mély gyermekkocsi eladó, Bajcsy-Zsilinszky u. 22. II. ajtó.

KARPITOS munkák készítését vállalom. Kész hencser kapható, Rákóczi utca 10.

GYERMEKSZERETŐ magános idősebb asszonyt családtagként felveszek. Jelentkezni lehet vasárnap délelőtt 8—12-ig. Pacsirta utca 24.

FERFI kalaptisztítást vállalunk. Textúrházati KSZ. Csapó u. 38.

AH HÁZIPARI Szövetkezet Kálvin tér 2. használt oylan harisnyát vesz. AH

ELADÓ egy üzemkocsi MIB motor és egy 5000 literes vastartály. Ebes, Kőztársaság, Tsz, Gál dűlő 1/b.

EGY kővér sertés eladó, Miképercsi út 1. Erőmű.

AH SZEMÉLYGÉPKOCSI dnkközását és kárpóztását, valamint lófogatú kocsit felvezetését és kárpóztását kovács és kerekgyártó szakma mindennemű javítását, munkálatát vállalja a Debreceni Mezőgazdasági Felszereléseket Gyártó KSZ Debrecen, Hatvan utca 58. szám alatt.

AH ELADÓ kétszobás jószágtartásos családi ház. Beköltözhető. Miképercsi út 76.

ELADÓ hárszsz, szoba, konyha, előszoba, mellékhelyiségek. Kishegyési út 14. szám.

DEBRECEN MAI SPORTMUSORA

LABDARUGÁS. Nagyerdői Stadion. fél 3 óra: D. Honvéd—Nyíregyházi Építők, Magyar Népköztársasági Kupa mérkőzés. — Építők Lokoma fél 11 óra: D. Építők—D. Lokomotív. Előkészületi mérkőzés.

KÉZILABDA. Lokomotív sportcsarnok, 9.15 óráig: Téli terembajnoki mérkőzések.

ROPLABDA. Csoknaji Gimnázium tornaterme, fél 9 óráig: Téli terembajnoki mérkőzések.

TENISZ. Szabó Kálmán utcai tornacsarnok, fél 9 óra: Uttörő verseny.

RÖVID SPORTRÉK

A Berettyóújfalui Vörös Meteor ma Csepelen játszik Népköztársasági Kupa labdarúgó mérkőzését az NB-1-es Csepeli Vasas ellen. — Magyarország—Bulgária nemzetek közötti ökölvívó viadalt rendeznek ma a budapesti Sportcsarnokban. — Az 1962. évi labdarúgó világbajnokságot Argentína és Uruguayon kívül Nyugat-Németország is szeretné megrendezni. — A Norvégiában tartózkodó szovjet jéglabda válogatott 4:1 arányban győzött a norvégok ellen. — A jugoszláv Vörös Csillag labdarúgó csapat első brazilai mérkőzésén 3:1 arányú vereséget szenvedett a Gremio Portalegreense együttesétől.

Munkásokat keresnek

KÖBÁNYAI Sör és Malátagyár debreceni kirendeltsége (Hatvan utca 20—22.) azonnali belépésre keres férfi munkavállalót áruátadó áttevő munkakörre. AH

LÓPATKOLÓ kovácsot, kordélyos lóhajót alkalmaz 29/5. E. M. Lófogató Fuvarozási Vállalat, Loránffy utca 1. AH

A DEBRECENI Orvosi Műszergyár keres felvételre vaskereskedelmi szakmában jártas egyént anyagdiszpečnernek. AH

RÁDIÓMŰSZERESZT felvesz a Rávil. Vörös Hadsereg útja 27. AH

MEZŐGAZDASÁGI Akadémia gyakorlott gyors és gépirónót keres. Böszörményi út 104.

ÉPÜLETLAKATOS, bádogos, vízvezeték-szerelő, asztalos szakmában jártas kalkulátort keres a 6. sz. Melyépítő Vállalat. Saját kézírású önéletrajzzal ellátott jelentkezést Nyíregyháza, Széchenyi út 45. szám alá kérjük. AH

VIZSGAZOTT fűtőt stabil káználhoz felvesz a Debreceni Orvostudományi Egyetem. Jelentkezés személyzeti osztályon. AH

Párthírek

MEGYEI PARTBIZOTTSAG KÖZLEMÉNYE

Pártnapok a nemzetközi helyzetről és a népgazdaság soronlévő feladatairól

Február 14-én, hétfőn délután 6 órakor Hosszúpályiban: Gál István MB osztályvezető, Monostorpályiban: Lakatos Béla megyei tanács pénzügyi osztály vezetője, Veresen: Kovács László MSZT megyei titkár.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

A JARASI PARTBIZOTTSAG KÖZLEMÉNYE

16-án este 6 órakor: Hajdúnánás: Baji Mihály JB titkár, Nyírábrány AG: Vágó Jánosné JB. agit. prop. oszt. vezető.

PARTKÖTATÉS HAZA HIREI

Február 15-én, kedden délután 5 órakor a 4-es szobában „Milyen helyi anyagaikat használunk fel a III. témahoz?” címmel módszertani előadás lesz az alap- és középfokú propagandisták és hallgatók részére. — Tartja: Bernáth László MEI tagja.

MEGYEI PARTBIZOTTSAG KÖZLEMÉNYE

Február 14-én, hétfőn délután 6 órakor Hosszúpályiban: Gál István MB osztályvezető, Monostorpályiban: Lakatos Béla megyei tanács pénzügyi osztály vezetője, Veresen: Kovács László MSZT megyei titkár.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

Február 16-án, szerdán délután 6 órakor Berettyóújfaluban: Dani Imre MB osztályvezető, Csókmón: Lajos Kálmán MB osztályvezető.

HIREK

1955 Február 13 VASARNAP

10 évvel ezelőtt, 1945-ben ezen a napon szabadította fel Budapestet a szovjet hadsereg. 10 évvel ezelőtt jelent meg a Szovjetunió. Anglia és az USA közös nyilatkozata a jaltai konferencia után. 90 évvel ezelőtt, 1865-ben született Csók István festőművész.

VARHATÓ IDÓJÁRÁS. Felhőfelvonulások, több helyen kisebb havazás, havaseső. Mérsékelt, helyenként élénkebb déli, délnyugati szél. Az éjszakai lehűlés nyugaton kisebb gyengül. A nappali hőmérséklet alig változik. Legmagasabb nappali hőmérséklet vasárnap 1—4 fok között. A fűtés alapjául szolgáló varható középhőmérséklet vasárnap 0—plusz 3 fok között.

A MAGYAR RÁDIO a Magyarországot—Bulgária válogatott ökölvívó mérkőzésről vasárnap este 21.30 órakor a Petőfi-adón helyszíni közvetítést ad. Beszél: Molnár Károly.

A DONGO SZINPAD ma délután 5 órakor megismétli „Nincs zsinyle a háztetőn” című nagyszerű műsorának előadását a Városi Kultúrotthonban.

FOGADÓORÁK. Kövesi Ervin, a városi tanács tagja és Lakner Józsefné, a II. kerületi tanács tagja hétfőn délután 5—7-ig fogadóórát tartanak a városi tanács kórházának irodahelyiségében. (Bem tér 19.)

Kedden délután 5—7-ig Labony András városi és Gitye György, a III. kerületi tanács tagja, fogadóórát tart a III. kerületi tanácsházán (Szabadság útja 26. szám alatt, a földszint 7-es szobában).

BEIRATKOZÁS és felvilágosítás a dolgozók általános iskolájában a Béke útja 19. szám alatti hétköznap és vasárnap délelőtt.

HETFOÉN, 14-én délután 6 és fél 9 órai kezdettel a Budapesti Városi „Le az álarccal” címmel vídám, szórakoztató előadást rendez a Központi Kultúrotthonban.

Az esten fellép Nicolette Darrieux francia szanzen énekesnő, Hajdú Péter harmónikaművész és zenekara, Kabos László. A műsorban akrobata művészek és zonglőr is szórakoztatják a közönséget. Az esten Halász Tivadar konferál.

A RÁDIO ÉS VILAMOSMEGCIKK NAGYKERESKEDelmi VALLALAT Budapest, VI. Széchenyi út 53. által ugyanebben a lapban meghirdetett

CSILLA R TERVEZÉSI PALYAZAT EREDMÉNYE:

I. DIJ: Megfelelő pályamű hiányában a bírálatbizottság az első díjat egyhangú szavazással nem javasolta kiadásra.

II. DIJ: Fenti okból 1/2—1/2 megosztásban kerül két pályázó közt kifizetésre: 1. Vass János technikus Budapest, V. Irányi u. 27., III. 2. Zahora István tervező Budapest, XIV. Vezér utca 176. szám. 150—150 forint összegben.

III. DIJ: Geizinger György Budapest, VII. Izabella tér 5. szám. 100 forint összegben.

IV. DIJ: Megfelelő pályamű hiányában a díj kiadását a bírálatbizottság egyhangú szavazással nem javasolta. A beérkezett pályázatok a köztölt feltételek 2., 4., 5. pontjainak nem feleltek meg, azok közt új formában nincs és a bírálatbizottság egyik tervet sem találta letárgyalásra alkalmasnak.

ELEKTROMOTOROK, dinamógépek, transzformátorok, motorvédő kapcsolók javítását, teleresztését, átalakítását szakember, gyorsan végzi!

FINOMMECHANIKAI VÁLLALAT, Kossuth utca 7—9. Telefon: 41.99

FIGYELEM! FIGYELEM! Értésítjük Hajdú-Bihar megye vállalatait, üzemait, hogy GUMIBÉLYEGZŐK gyártását megkezdtük.

DEBRECENI FINOMMECHANIKAI VÁLLALAT, Kossuth u. 2. szám. Tanács-háza épület.

N É P L A P

A Magyar Dolgozók Pártja Hajdú-Bihar megyei Pártbizottságának lapja Szerkesztő: a szerkesztő bizottság

Felelős kiadó: BARCSI GYULA Szerkesztőség: Debrecen: Tóthfaluzy tér 10. Telefon: 19-40, 19-41, 19-42. Terjesztik a megyében lévő postahivatalok.

Előfizetés: egy óra 11 forint. Szabadság Lapnyomda, Debrecen.

GYERMEKKOCSI sport, fonotttalú több színből készítek. Mintadarab megtekinthető. Javításokat vállalok. (Tischler) Tamási Jenő, Arany János u. 15.

BENTLAKO mindenest négytagú családnak felveszek, Széchenyi u. 100.

IGY jóhangú világvévo rádió eladó, Ungváry utca 3. sz.

ELADÓ egy fehér mély és sport gyermekkocsi, Széchenyi u. 24.

MANNINGER természetből ferde győztes szülőktől pátkányfogó tacsók kölykök eladók, Manninger, Pallag.

NYULAK, francia nagy- és kisfajtájú és szőri több tenyésztésre eladó, Csapó utca 57.

EGY lovas stráf és 6 darab afrik matrac eladó, Komlóssy út 27.

NAGYTELKO ház eladó, Kihízi utca 78. szám. — Csapókeret.

KÜTSZIVATTYU félcsova csővek eladók, Eötvös utca 16. sz.

ZONGORA rövid, fekete, kőrpáncélos, páncéltűes, kereszthúros eladó, Hajdúszoboszló, Dózsa György u. 15.

NYULASI darálóm beljebb helyezésére alkalmas helyiséget keresek. Ajánlatokat darálóra. —

MEDERN konyhabútor, kamapé eladó, Török Bálint utca 20.

FÜZÖ, melltartó, harisnyatartó, haskötő, fűrdő-dressz készült Bonyiménál, Arany János utca 2.

EGY erőshangú harmónium és egy nagy száraznyárfafelelő eladó, Böszörményi út 79.

ELADÓ 350-es Puch motorkecpár, Borz utca 20.

KETTŐ darab 150 és 180 kilós egyéves prima zsírsejt eladó, Jókai u. 33.

BÜKKFA, toalettszekrény és 170 hosszú keményfa gyermekágy eladó, Meszner u. 24.

680 négyzetgötes két ház helyre való telek Oláh Károly utca 2. szám alatt eladó. Érdeklődni telefonon 18-00. Pallagpuszta.

VILÁGVEVO Philips varázsszemes rádió eladó, Kigyó utca 40.

VILÁGVEVO Philips rádió eladó, Monti ezredes utca 17.

EGY darab rekamité eladó, Bekecs utca 3.

XII. Ot 14-én Szovjársasági, gelyn szerző helye népei gát. I harc b a kir nista történ aratot képp köztár két n Kelet jének ság az ero demok A n változ pek k politikai unió, a más b zítése vietnam köztárs komoly megold tekezte mutattá dett a munt n sa és n Az ő felkese nanak zését, megszili ázsiai felelő útján. lati me sok fol Népköz és Néf között. Vasár litikai t gos bizo jet Bará nek sége nepelték beaglyny sának naggyú vettek r Jelen szagos nek elmé népi pol let orszá nöke és Szovjet továbbá nes szov Jelen kanor, a löje, a t jet szaké tikus or viselői. Kuo M tika tar gos bizo nyitó bes kínai—sz ségi és szerződés esztendő tükben b na és a, mely bar